

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia rozšírená komora)

zo 7. júna 2006 *

Vo veci T-613/97,

Union française de l'express (UFEX), so sídlom v Roissy-en-France (Francúzsko),

DHL International SA, so sídlom v Roissy-en-France,

Federal express international (France) SNC, so sídlom v Gennevilliers (Francúzsko),

CRIE SA, so sídlom v Asnières (Francúzsko),

v zastúpení: É. Morgan de Rivery a J. Derenne, advokáti,

žalobcovia,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Rozet a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorú v konaní podporujú:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, R. Abraham a F. Million, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

Chronopost SA, so sídlom v Issy-les-Moulineaux (Francúzsko), v zastúpení: V. Bouaziz Torron a D. Berlin, advokáti,

a

La Poste, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: H. Lehman, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 98/365/ES z 1. októbra 1997, týkajúceho sa pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo SFMI-Chronopost (Ú. v. ES L 164, 1998, s. 37),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory M. Jaeger, sudcovia V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona
a O. Czúcz,
tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora z 3. júla 2003,

so zreteľom na písomnú časť konania po postúpení veci a po pojednávaní z 15. júna
2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Tento rozsudok je vyhlasovaný po postúpení veci rozsudkom Súdneho dvora z 3. júla 2003, Chronopost a i./UFEX a i. (C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, Zb. s. I-6993, ďalej len „rozsudok Súdneho dvora“), ktorý zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2000, UFEX a i./Komisia (T-613/97, Zb. s. II-4055, ďalej len „rozsudok Súdu prvého stupňa“).

Skutkové okolnosti

- 2 Francúzska pošta (ďalej len „La Poste“), ktorá podniká ako zákonný monopol v sektore obyčajnej pošty, bola až do konca roku 1990 integrálnou súčasťou francúzskej štátnej správy. Od 1. januára 1991 bola organizovaná ako právnická osoba zriadená podľa verejného práva, v súlade s ustanoveniami zákona 90-568 z 2. júla 1990 o organizácii verejnej poštovej služby a telekomunikácií (JORF z 8. júla 1990, s. 8069, ďalej len „zákon 90-568“). Tento zákon povoľuje vykonávať určité činnosti otvorené pre konkurenciu, najmä zasielateľstvo expresnej pošty.

- 3 Société française de messagerie internationale (ďalej len „SFMI“) je súkromnou spoločnosťou, ktorej bola zo strany La Poste zverená správa služby expresnej pošty od konca roku 1985. Tento podnik bol založený so základným imaním 10 miliónov francúzskych frankov (FRF) (približne 1 524 490 eur), rozdeleným medzi Sofipost (66 %), finančnú spoločnosť, ktorú vlastní do výšky 100 % La Poste, a TAT Express (34 %), dcérsku spoločnosť leteckej spoločnosti Transport aérien transrégional (ďalej len „TAT“).

- 4 Spôsoby prevádzkovania a komercializácie služby expresnej pošty, ktorú SFMI zabezpečovala pod označením EMS/Chronopost, boli definované inštrukciou francúzskeho ministerstva pôšt a telekomunikácií z 19. augusta 1986. Podľa tejto inštrukcie mala La Poste poskytovať SFMI logistickú a obchodnú pomoc. Zmluvné vzťahy medzi La Poste a SFMI boli upravované dohodami, z ktorých prvá je z roku 1986.

- 5 V roku 1992 bola štruktúra činnosti expresnej pošty vykonávanej zo strany SFMI zmenená. Sofipost a TAT vytvorili novú spoločnosť, Chronopost SA, v ktorej mali stále v uvedenom poradí 66 % a 34 % akcií. Spoločnosť Chronopost, ktorá mala do

1. januára 1995 výlučný prístup k sieti La Poste, sa zamerala na vnútroštátnu expresnú poštu. SFMI bola získaná zo strany GD Express Worldwide France, dcérskej spoločnosti spoločného medzinárodného podniku združujúceho austrálsku spoločnosť TNT a pošty piatich krajín, kde bola koncentrácia povolená rozhodnutím Komisie z 2. decembra 1991 (Vec IV/M.102 — TNT/Canada Post, DBP Postdienst, La Poste, PTT Poste a Sweden Post) (Ú. v. ES C 322, s. 19). SFMI si zachovala činnosť medzinárodnej expresnej pošty, využívajúc Chronopost ako zástupcu a poskytovateľa služieb pri manipulácii so svojimi medzinárodnými zásielkami vo Francúzsku (ďalej len „SFMI-Chronopost“).
- 6 Syndicat français de l'express international (SFEI), ktorý je nástupcom po Union française de l'express (UFEX) a členmi ktorého sú traja ďalší žalobcovia, je profesijným záujmovým združením podľa francúzskeho práva združujúcim takmer všetky spoločnosti ponúkajúce služby expresnej pošty konkurujúce SFMI-Chronopost.
- 7 Dňa 21. decembra 1990 podala SFEI sťažnosť Komisii hlavne z toho z dôvodu, že logistická a obchodná pomoc poskytovaná zo strany La Poste pre SFMI predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 92 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 87 ES). V sťažnosti bola hlavne uvedená skutočnosť, že odplata platená zo strany SFMI za pomoc poskytovanú zo strany La Poste nezodpovedá obvyklým trhovým podmienkam. Rozdiel medzi trhovou cenou za nadobudnutie takýchto služieb a cenou skutočne platenou zo strany SFMI predstavuje štátnu pomoc. Ekonomická štúdia vypracovaná na požiadanie SFEI zo strany poradenskej spoločnosti Braxton associés bola pripojená k žalobe s cieľom ohodnotiť sumy pomoci počas obdobia rokov 1986 — 1989.
- 8 Listom z 10. marca 1992 Komisia informovala SFEI o uložení jej sťažnosti *ad acta*. Dňa 16. mája 1992 SFEI a iné podniky podali proti tomuto rozhodnutiu žalobu o neplatnosť pred Súdny dvorom. Súdny dvor zastavil konanie (uznesenie Súdneho dvora z 18. novembra 1992, SFEI a i./Komisia, C-222/92, Zb. s. I-5431) po rozhodnutí Komisie z 9. júla 1992 o odvolaní rozhodnutia z 10. marca 1992.

- 9 Na žiadosť Komisie jej Francúzska republika predložila informácie listom z 21. januára, faxovou správou z 3. mája a listom z 18. júna 1993.
- 10 Dňa 16. júna 1993 SFEI a ostatné podniky podali pred obchodným súdom v Paríži žalobu proti SFMI, Chronopost, La Poste a iným. K tejto žalobe bola pripojená druhá štúdia spoločnosti Braxton associés, aktualizujúca údaje prvej štúdie a rozširujúca obdobie ohodnotenia pomoci po koniec roku 1991. Rozsudkom z 5. januára 1994 obchodný súd v Paríži predložil Súdnemu dvoru viacero prejudiciálnych otázok týkajúcich sa výkladu článku 92 Zmluvy a článku 93 Zmluvy ES (teraz článok 88 ES), z ktorých jedna sa týkala pojmu štátnej pomoci za okolností tohto konania. Francúzska vláda predložila Súdnemu dvoru v prílohe k svojim pripomienkam z 10. mája 1994 ekonomickú štúdiu vypracovanú spoločnosťou Ernst & Young. Rozsudkom z 11. júla 1996, SFEI a i. (C-39/94, Zb. s. I-3547, ďalej len „rozsudok SFEI“), Súdny dvor rozhodol, že „poskytnutie logistickej a obchodnej pomoci zo strany verejnoprávneho podniku jeho súkromnoprávnym dcérskym spoločnostiam vykonávajúcim činnosť otvorenú pre voľnú hospodársku súťaž môže predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 92 Zmluvy, ak odmena prijatá ako protihodnota je nižšia než odmena, ktorá by bola požadovaná za obvyklých trhových podmienok“ (bod 62).
- 11 Medzičasom, listom Komisie z 20. marca 1996, bola Francúzska republika informovaná o začatí konania uvedeného v článku 93 ods. 2 Zmluvy. Dňa 30. mája 1996 Francúzska republika zaslala Komisii svoje pripomienky v tomto smere.
- 12 Dňa 17. júla 1996 uverejnila Komisia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* oznámenie o začatí konania podľa článku 93 ods. 2 Zmluvy, týkajúceho sa predpokladanej pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti SFMI-Chronopost (Ú. v. ES C 206, s. 3).

- 13 Dňa 17. augusta 1996 SFEI predložil Komisii svoje pripomienky v odpovedi na toto oznámenie. Pripojil svoje pripomienky k novej ekonomickej štúdiu vypracovanej kanceláriou Bain & Co. Okrem toho rozšírila SFEI rozsah svojej sťažnosti z 21. decembra 1990 o určité nové prvky, najmä o používanie dobrého mena ochrannej známky La Poste, privilegovaný prístup k vysielacím vlnám Radio France, colné a daňové privilégiá a investície La Poste do zasielateľských platforiem.
- 14 Komisia predložila Francúzskej republike pripomienky SFEI v septembri 1996. Francúzska republika v reakcii zaslala Komisii list, pripojac k nemu ekonomickú štúdiu vypracovanú poradenskou spoločnosťou Deloitte Touche Tohmatsu (ďalej len „správa Deloitte“).
- 15 Listom zo 7. novembra 1996 SFEI trvala pred Komisiou na vypočutí ku všetkým údajom v spise. Žiadala z tohto dôvodu oznámenie odpovedí, ktoré francúzska vláda už predložila Komisii a ktorými doposiaľ nedisponovala (išlo o listy z 21. januára a 18. júna 1993) a k momentu ich doručenia dodatočné údaje predložené francúzsskou vládou Komisii.
- 16 Listom z 13. novembra 1996 Komisia odmietla SFEI prístup k vyššie uvedeným materiálom spisu.
- 17 Dňa 21. apríla 1997 SFEI zaslala Komisii nový list žiadajúc ju, aby ju informovala o presnom stave vybavenia veci, a konkrétne, aby jej oznámila na jednej strane odpovede francúzskej vlády týkajúce sa listu o oznámení začatia konania a jej pripomienok zo 17. augusta 1996 a na druhej strane reakcie a úmysly Komisie. Dňa 30. apríla 1997 Komisia odmietla oznámiť obsah dokumentov, ktorými disponovala, vychádzajúc z ich prísne dôvernej povahy.

- 18 Dňa 1. októbra 1997 Komisia prijala rozhodnutie 98/365/ES týkajúce sa pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo SFMI-Chronopost (Ú. v. ES L 164, 1998, s. 37, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), oznámené SFEI listom z 22. októbra 1997.
- 19 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že je potrebné rozlišovať dve kategórie opatrení. Prvá kategória spočíva v poskytnutí zo strany La Poste na jednej strane logistickej pomoci spočívajúcej v sprístupnení poštových infraštruktúr k dispozícii SFMI-Chronopost pre zber, triedenie, prepravu a distribúciu jej zásielok a na druhej strane obchodnej pomoci, teda prístupu SFMI-Chronopost ku klientele La Poste a prínose tejto klientely jej obchodnými činnosťami v prospech SFMI-Chronopost. Druhá kategória spočíva v osobitných opatreniach, akými je privilegovaný prístup k Radio France, a v daňových a colných privilégiách.
- 20 Komisia sa domnieva, že relevantnou otázkou je otázka, „či podmienky transakcie medzi La Poste a SFMI-Chronopost [boli] porovnateľné s podmienkami rovnakej transakcie medzi súkromnou materskou spoločnosťou, ktorá tiež môže byť v situácii monopolu (napríklad preto, že vlastní výhradné práva) a jej dcérskou spoločnosťou“. Podľa Komisie neexistovala žiadna finančná výhoda, ak vnútorné ceny za tovary a služby vymieňané medzi spoločnosťami patriacimi k rovnakej skupine boli „vypočítané na základe úplných nákladov (teda celkových nákladov plus zhodnotenia vlastného kapitálu)“.
- 21 V tejto súvislosti Komisia poukazuje na to, že platby vykonávané zo strany SFMI-Chronopost nepokrývali celkové náklady počas dvoch prvých rokov prevádzky, ale pokrývali všetky náklady okrem nákladov sídla a regionálnej správy. Komisia sa domnieva, že po prvé, nebolo neobvyklé, že počas obdobia rozbehu kryli platby vykonané novým podnikom, a to SFMI-Chronopost, iba variabilné náklady. Po druhé, stále podľa názoru Komisie, Francúzska republika mohla preukázať, že od roku 1998 odplata zaplatená zo strany SFMI-Chronopost pokrývala všetky náklady

znášané zo strany La Poste, ako aj zhodnotenie vlastného kapitálu investovaného zo strany La Poste. Okrem toho Komisia vypočítala, že vnútorná miera výnosu (ďalej len „VMV“) z investície La Poste ako akcionára podstatne prekročila kapitálové náklady spoločnosti v roku 1986, teda obvyklú mieru výnosu, ktorú by súkromný investor vyžadoval za podobných okolností. V dôsledku toho La Poste poskytla logistickú a obchodnú pomoc svojej dcérskej spoločnosti za obvyklých trhových podmienok, a táto pomoc teda nepredstavuje štátnu pomoc.

- 22 Pokiaľ ide o druhú kategóriu, a to rôzne konkrétne opatrenia, Komisia sa domnievala, že SFMI-Chronopost nepožívala žiadnu výhodu, pokiaľ ide o colné konanie, poštovné poplatky, daň z miezd alebo lehoty splatnosti. Používanie vozidiel La Poste ako reklamného nosiča musí byť podľa Komisie považované za obchodnú pomoc obvyklú medzi materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou a SFMI-Chronopost nepožívala žiadne preferenčné zaobchádzanie, pokiaľ ide o reklamu na Radio France. Komisia tiež mohla konštatovať, že záväzky prevzaté zo strany La Poste pri povolení spoločného podniku rozhodnutím Komisie z 2. decembra 1991 nepredstavovali štátnu pomoc.

- 23 V článku 1 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala toto:

„Logistická a obchodná pomoc poskytovaná zo strany La Poste jej dcérskej spoločnosti SFMI-Chronopost, ostatné finančné transakcie medzi týmito dvomi spoločnosťami, vzťah medzi SFMI-Chronopost a Radio France, colný režim uplatniteľný na La Poste a [na] SFMI-Chronopost, systém dane z miezd a poštové poplatky uplatniteľné na La Poste a jej investície... do zásielkových platforiem nepredstavujú štátnu pomoc v prospech SFMI-Chronopost.“

- 24 Dňa 2. decembra 1997 SFEI požiadal Komisiu o oznámenie v lehote do 17. decembra 1997 faxovej správy z 3. mája 1993, správy z 30. mája 1996 a správy Deloitte, ktoré sú všetky uvádzané v napadnutom rozhodnutí. V ten istý deň žalobcovia rovnako žiadali od francúzskeho ministerstva hospodárstva, financií a priemyslu oznámenie správy Deloitte. Rovnakú žiadosť zaslali komisii pre prístup k úradným dokumentom 9. decembra 1997.
- 25 Listom z 15. decembra 1997 Komisia zamietla žiadosť SFEI, odkazujúc na Kódex postupu týkajúci sa prístupu verejnosti k dokumentom Komisie a Rady [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 340, 1993, s. 41). Komisia tvrdila, že ak sa žiadosť týka dokumentu, ktorý je v držbe inštitúcie a ktorého autorom je iná fyzická alebo právnická osoba alebo členský štát, žiadosť musí byť adresovaná priamo autorovi dokumentu. Okrem toho sa Komisia dovoľavala výnimiek vyvodzovaných z ochrany obchodného a priemyselného tajomstva a ochrany dôvernosti.
- 26 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 30. decembra 1997 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 27 Dňa 12. marca 1998 žalobcovia podali žiadosť o predloženie dokumentov smerujúcu k tomu, aby Komisia poskytla dokumenty spomínané v rozhodnutí, ku ktorým nemali prístup pred jeho prijatím, a to faxovú správu z 3. mája 1993, správu z 30. mája 1996, vyjadrenie v reakcii na pripomienky SFEI z mesiaca august 1996 a správu Deloitte, teda dokumenty adresované Komisii francúzskou vládou. Oznámením zo 7. mája 1998 Súd prvého stupňa vyzval Komisiu na predloženie dvoch posledne menovaných požadovaných dokumentov. Tieto dokumenty boli predložené 26. mája 1998.
- 28 Podaním podaným do kancelárie Súdneho dvora 2. júna 1998 podala Francúzska republika návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovanej. Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. júna 1998 formulovali Chronopost a La Poste rovnaký návrh.

- 29 Uzneseniami predsedu štvrtej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa zo 7. júla 1998 boli Francúzska republika, Chronopost a La Poste pribratí do konania ako vedľajší účastníci podporujúci v konaní návrhy žalovanej.
- 30 Dňa 23. júla 1998 žalobcovia podali do kancelárie Súdu prvého stupňa druhú žiadosť o predloženie dokumentov. Listom z 10. novembra 1998 Súd prvého stupňa oznámil žalobcom svoje rozhodnutie nepristupovať v tomto štádiu k tejto žiadosti.
- 31 Vo svojej replike žalobcovia žiadali, aby bolo so všetkými dokumentmi uvádzanými v prílohe 10 repliky zaobchádzané dôverne a aby k týmto dokumentom mohol mať prístup iba Súd prvého stupňa. Listami z 5. januára a 10. februára 1999 žalobcovia upresnili, že táto požiadavka sa týka iba La Poste a Chronopost. Predseda štvrtej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa uznesením z 5. marca 1999 vyhovel žiadosti o dôverné zaobchádzanie s určitými údajmi vo vzťahu k La Poste a Chronopost.
- 32 Žalobcovia sa na podporu svojej žaloby dovolávajú štyroch žalobných dôvodov pre určenie neplatnosti, z ktorých prvý je založený na „porušení práv obhajoby, najmä práva na prístup k spisu“, druhý na „nedostatočnom odôvodnení“, tretí na „omyloch v skutkových okolnostiach a zjavných omyloch v posúdení“ a štvrtý na „nepochopení pojmu štátna pomoc“. Štvrtý žalobný dôvod sa rozdeľuje na dve časti, podľa ktorých Komisia na jednej strane nepochopila pojem štátna pomoc, neberúc do úvahy obvyklé trhové podmienky v analýze odplaty za pomoc poskytnutú zo strany La Poste pre SFMI-Chronopost, a na druhej strane vylúčila z tohto pojmu rôzne opatrenia, z ktorých mala prospech SFMI-Chronopost.

- 33 Súd prvého stupňa čiastočne zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia pripustiac prvú časť štvrtého žalobného dôvodu. Z ostatných žalobných dôvodov a tvrdení žalobcov Súd prvého stupňa skúmal iba prvý žalobný dôvod, založený na porušení práva na obhajobu, a tvrdenia uvádzané v rámci tretieho žalobného dôvodu, založené na omyloch v skutkových okolnostiach a zjavných omyloch v posúdení, ktoré sa nezamieňajú s omylmi predbežne skúmanými v rámci štvrtého žalobného dôvodu. V oboch prípadoch boli žalobné dôvody formulované žalobcami zamietnuté.
- 34 Podaniami doručenými do kancelárie Súdneho dvora v uvedenom poradí 19. a 23. februára 2001, Chronopost, La Poste a Francúzska republika v zmysle článku 56 Štatútu Súdneho dvora podali odvolania proti tomuto rozsudku.
- 35 Na podporu svojich odvolaní sa Chronopost, La Poste a Francúzska republika dovoľovali viacerých žalobných dôvodov, z ktorých prvý bol založený na porušení článku 92 ods. 1 Zmluvy, vyplývajúcom z mylného výkladu pojmu „obvyklé trhové podmienky“.
- 36 Rozsudkom z 3. júla 2003 Súdny dvor zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa, vyhovejúc prvému žalobnému dôvodu, vrátil vec Súdu prvého stupňa aj na rozhodnutie o trovách konania.

Konanie po vrátení veci

- 37 Vec bola pridelená štvrtej rozšírenej komore Súdu prvého stupňa. Keďže zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo zmenené rozhodnutím Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2004 (Ú. v. EÚ C 251, s. 12), sudca spravodajca bol pridelený k tretej rozšírenej komore, ktorej bola následne táto vec pridelená.

- 38 Podľa článku 119 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa žalobcovia a žalovaná podali písomné vyjadrenia. Za uplatnenia článku 119 ods. 3 rokovacieho poriadku bolo žalobcom a žalovanej povolené podať doplňujúce písomné vyjadrenia. Písomné vyjadrenia vedľajších účastníkov boli podľa článku 119 ods. 1 rokovacieho poriadku podané po doručení doplňujúcich písomných vyjadrení účastníkov konania.
- 39 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (tretia rozšírená komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a, v rámci organizačných opatrení konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, vyzval účastníkov konania, aby predložili niektoré dokumenty a odpovedali písomne na otázky. Účastníci konania vyhovelí tejto výzve v stanovených lehotách.
- 40 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočítané na pojednávaní 15. júna 2005. Na konci tohto pojednávania boli Komisia a La Poste vyzvané na predloženie určitých dokumentov. Okrem toho bola ostatným účastníkom konania určená lehota na predloženie ich pripomienok k vyššie uvedeným dokumentom. Žalobcovia predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote.
- 41 Ústna časť konania sa skončila 23. augusta 2005.
- 42 Listami doručenými 30. septembra a 4. októbra 2005 požiadali Chronopost a La Poste o povolenie predložiť stanovisko v reakcii na vyjadrenia žalobcov k dokumentom predloženým v nadväznosti na žiadosť Súdu prvého stupňa uvedenú počas pojednávania.

- 43 Uznesením z 27. októbra 2005 Súd prvého stupňa (tretia rozšírená komora) rozhodol o opätovnom otvorení ústnej časti konania v súlade s článkom 62 rokovacieho poriadku.
- 44 Súd prvého stupňa rovnako prijal opatrenia na zabezpečenie priebehu konania v súlade s článkom 64 rokovacieho poriadku, ktoré spočívali v založení pripomienok predložených zo strany Chronopost a La Poste v uvedenom poradí v dňoch 30. septembra a 4. októbra 2005 do spisu. Pripomienky ostatných účastníkov konania boli rovnako založené do spisu.
- 45 Ústna časť konania sa potom opäť skončila 19. decembra 2005.

Návrhy účastníkov konania po vrátení veci

- 46 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania vo veci T-613/97,
- zaviazal spoločne a nerozdielne Francúzsku republiku, Chronopost a La Poste na náhradu trov konania vo veciach C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P a T-613/97 po vrátení veci.

47 Komisia podporovaná Francúzskou republikou a La Poste navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- zaviazal žalobcov na náhradu trov konania v oboch stupňoch.

48 Chronopost navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu, najmä, ako neprípustnú a subsidiárne ako nedôvodnú,

- zaviazal žalovaných na náhradu trov konania v oboch stupňoch.

Právny stav

1. Úvodné pripomienky

49 V nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora a vrátenie tejto veci Súdu prvého stupňa žalobcovia zotrávajú v podstate na druhom, treťom a štvrtom žalobnom dôvode uvedenom v prvostupňovom konaní, ktorého sa týkal rozsudok Súdu prvého stupňa, a to žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, žalobnom dôvode založenom na skutkových nepresnostiach a zjavnom omyle v posúdení

analýzy odplaty za pomoc poskytovanú zo strany La Poste, a žalobnom dôvode založenom na nesprávnom uplatnení pojmu štátna pomoc. Tento posledný žalobný dôvod sa delí na dve časti založené na jednej strane na nepochopení pojmu obvyklé trhové podmienky, tak ako vyplýva z rozsudku Súdneho dvora a na druhej strane nezohľadnení určitých prvkov v pojme štátna pomoc.

- 50 Na úvod je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa pre právnu vadu v uplatnení článku 92 ods. 1 Zmluvy. Podľa Súdneho dvora táto vada spočíva v konštatovaniach Súdu prvého stupňa, podľa ktorých Komisia mala preskúmať v rámci svojej analýzy otázky, či logistická a obchodná pomoc poskytovaná zo strany La Poste pre SFMI-Chronopost predstavuje alebo nepredstavuje štátnu pomoc, či úplné náklady La Poste na poskytnutie tejto logistickej pomoci zodpovedajú faktorom, ktoré by podnik konajúci za podmienok obvyklých na trhu musel brať do úvahy pri určení odplaty za poskytnuté služby. Súd prvého stupňa z toho vyvodil záver, že Komisia mala aspoň overiť, či protihodnota obdržaná La Poste bola porovnateľná s protihodnotou požadovanou súkromnou finančnou spoločnosťou alebo skupinou súkromných spoločností, nepodnikajúcich vo vymedzenom sektore, sledujúcich štrukturálnu politiku, globálnu alebo sektorovú, a vedených dlhodobými perspektívami. Súdny dvor uviedol, že toto posúdenie, postihnuté právnou vadou, opomína skutočnosť, že podnik, akým je La Poste, sa nachádza v situácii veľmi odlišnej od situácie súkromného podniku podnikajúceho za obvyklých podmienok na trhu, a upresňuje v tejto súvislosti toto (body 34 až 40 rozsudku Súdneho dvora):

„34 La Poste je poverená službou všeobecného hospodárskeho záujmu v zmysle článku 90 ods. 2 Zmluvy ES (teraz článok 86 ods. 2 ES) (rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 1993, Corbeau, C-320/91, Zb. s. I-2533, bod 15). Takáto služba spočíva v podstate v povinnosti zabezpečovania zberu, prepravy a distribúcie pošty v prospech všetkých užívateľov, na celom území predmetného členského štátu za jednotné poplatky a za rovnakých kvalitatívnych podmienok.

- 35 Na tento účel sa musí La Poste vybaviť, alebo musí byť vybavená významnou infraštruktúrou a prostriedkami („poštovou sieťou“) umožňujúcimi jej poskytovať základnú poštovú službu všetkým používateľom, vrátane oblastí s malou hustotou osídlenia, v ktorých poplatky nepokrývajú náklady vytvárané poskytovaním predmetných služieb.
- 36 Z dôvodu prevádzkových charakteristík, ktorých zabezpečenie musí sieť La Poste umožňovať, zriadenie a udržiavanie tejto siete nezodpovedá čisto obchodnej logike. Ako bolo pripomenuté v bode 22 tohto rozsudku, UFEX a i. okrem toho pripustili, že sieť, akú využívala SFMI-Chronopost, nie je zjavne obchodnou sieťou. Preto by táto sieť nikdy nebola vytvorená súkromným podnikom.
- 37 Okrem toho poskytnutie logistickej a obchodnej pomoci je nerozlučne spojené so sieťou La Poste, pretože spočíva práve v sprístupnení tejto siete bez ekvivalentu na trhu.
- 38 Za týchto okolností, za neexistencie akejkoľvek možnosti porovnať situáciu La Poste so situáciou skupiny súkromných spoločností nepodnikajúcich vo vymedzenom odvetví, musia byť „obvyklé trhové podmienky“, ktoré sú nevyhnutne hypotetické, posudzované s odkazom na objektívne a overiteľné údaje, ktoré sú dostupné.
- 39 V danom prípade náklady znášané zo strany La Poste za poskytovanie logistickej a obchodnej pomoci svojej dcérskej spoločnosti môžu predstavovať takéto objektívne a overiteľné údaje.

- 40 Na tomto základe existencia štátnej pomoci v prospech SFMI-Chronopost môže byť vylúčená, ak je na jednej strane preukázané, že požadovaná protihodnota pokrýva riadne všetky variabilné dodatočné náklady vznikajúce poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci, adekvátny príspevok na fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete, ako aj primerané zhodnotenie vlastného kapitálu v rozsahu, v akom bol určený na činnosti v rámci súťaže SFMI-Chronopost, a pokiaľ, na druhej strane, žiadny údaj neumožňuje domnievať sa, že tieto údaje boli podhodnotené alebo určené svojvoľne.“
- 51 S prihliadnutím na tieto úvahy Súdneho dvora sa Súd prvého stupňa domnieva, že je potrebné na úvod skúmať žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia. Žalobné dôvody založené na skutkových nepresnostiach a zjavných chybách v posúdení, ako aj mylnom uplatnení pojmu štátna pomoc, ktoré splývajú, budú skúmané následne spolu.

2. O žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 52 Žalobcovia uvádzajú skutočnosť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vykonala jednoduchý odkaz na ekonomické pomery, ktoré jej slúžili ako základ, bez upresnenia údajov týchto pomerov umožňujúcich prijať záver o neexistencii pomoci v prospech SFMI-Chronopost, ktoré by mohli byť kontrolované súdom Spoločenstva.
- 53 Žalobcovia tvrdia, po prvé, že nie je možné poprieť, že napadnuté rozhodnutie je založené hlavne na záveroch správy Deloitte, ktorú im Komisia odmietla predložiť a ktorá jediná môže odôvodniť obsah napadnutého rozhodnutia. Správa Deloitte,

ktorá je základným prvkom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, mala byť oznámená žalobcom najneskôr v rovnakom čase ako rozhodnutie, ktorým boli poškodení, s cieľom umožniť im výkon ich práv.

- 54 Po druhé žalobcovia poznamenávajú, že odôvodnenie týkajúce sa logistickej pomoci je nedostatočné. Komisia v napadnutom rozhodnutí vôbec neuvádzala, akým spôsobom sú rozdeľované „úplné náklady“, ktoré uvádzala pre súhrn plnení charakterizujúcich činnosť expresnej pošty. Odôvodnenie Komisie je v tomto bode zjavne nedostatočné pre to, aby mohlo byť pochopené žalobcami a kontrolované Súdom prvého stupňa, keďže neuvádza skutkové okolnosti ktoré viedli Komisiu ku konštatovaniu, že „celková odplata uhradená zo strany SFMI-Chronopost za logistickú pomoc poskytnutú zo strany La Poste bola vyššia ako celková suma operačných nákladov v priebehu obdobia rokov 1986 — 1995“, a neumožňuje teda prijať záver o existencii pomoci.
- 55 Po tretie, žalobcovia sa domnievajú, že odôvodnenie týkajúce sa obchodnej pomoci je nedostatočné. Komisia vôbec neuviedla, aká časť „celkových nákladov“ zodpovedá Komisiou udávaným nákladom obchodnej pomoci, ani to, či táto časť bola uhradená ako špecifické plnenie z titulu obchodnej pomoci. Okrem toho by takéto overenie bolo vinou definície pojmu „marketingové náklady“ náročné. Okrem toho sa žalobcovia domnievajú, že Komisia odpovedala iba vágnou kritikou na veľmi presné vyčíslenia, ktoré jej boli predložené, týkajúce sa nákladov na reklamu produktov SFMI a hodnoty používania renomé ochrannej známky La Poste.
- 56 Podľa žalobcov mala Komisia zahrnúť do napadnutého rozhodnutia tabuľky získané od francúzskej vlády, upresňujúce náklady, a nemohla odôvodniť nedostatok odôvodnenia obavami o komplikovanie napadnutého rozhodnutia alebo obchodným tajomstvom. Poznamenávajú že referenčné obdobie pôvodnej sťažnosti (1986 — 1990) už bolo „obchodne staré“. Následne zostávalo posúdenie Komisie abstraktným a odôvodnenie nedostatočným.

57 Po štvrté žalobcovia poznamenávajú, že existuje rozpor v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, zodpovedajúci absencii odôvodnenia, pokiaľ ide o metódu nazývanú „retropolácia“. V skutočnosti Komisia na úvod vysvetľovala, že cena logistickej pomoci je vypočítaná násobením počtu vybavovaných vecí, alebo ich váhy, jednotkovou cenou rozličných operácií, konštatujúc následne, že až do roku 1992 nemala La Poste analytické účtovníctvo.

58 Žalobcovia ešte uvádzajú, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia musí byť posudzované v závislosti od okolností daného prípadu, ktoré v danej veci odôvodňujú osobitne dôkladné odôvodnenie. Takéto okolnosti predstavujú: absencia oznámenia, mimoriadne dlhé trvanie správneho konania (rozhodnutie vydané 81 mesiacov po podaní prvej sťažnosti), podstatné ťažkosti uznané Komisiou najmä v tom bode, či uvedené opatrenia môžu byť kvalifikované ako štátna pomoc, pravdepodobná existencia pomoci uznanej Komisiou, zrušenie prvého zamietavého rozhodnutia, po ktorom bola pomoc predmetom žaloby o neplatnosť, absolútna absencia starostlivosti Komisie počas troch rokov (medzi dátumom zrušenia jej rozhodnutia, 9. júlom 1992, a dátumom verejného pojednávania pred Súdny dvorom vo veci, ktorej sa týkal rozsudok SFEI, teda 24. októbrom 1995), existencia rozsudku SFEI uvádzajúceho usmernenia, odmietnutie umožnenia prístupu k spisu dokonca zbaveného jeho prípadných dôverných častí a zápis sporných opatrení do registra neoznámenej pomoci. Žalobcovia nakoniec uvádzajú, že Komisii zaslali stále podrobnejšie a podrobnejšie ekonomické štúdie.

59 Komisia sa domnieva, že v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, v napadnutom rozhodnutí uviedla (v bode D.1) spôsob, akým boli rozdelené „úplné náklady“. Poznamenáva, že metóda sledovaná zo strany La Poste je Komisiou akceptovaná, je opísaná v jej rozličných etapách, ako aj jej výsledok, teda miera pokrytia „úplných nákladov“ vzniknutých La Poste počas rozličných rokov. Podľa Komisie je na účely kontroly existencie pomoci dostačujúce spoľahnúť sa na sledovanú metódu a na získané výsledky bez preberania súvisiacich tabuliek, ktoré mimoriadne komplikujú

znenie rozhodnutia Komisie. Komisia dodáva, že judikatúra si vyžaduje iba špecifické odôvodnenie všetkých relevantných skutkových a právnych údajov, najmä pokiaľ ide o otázku technického výberu.

- 60 Komisia poznamenáva, že francúzske orgány jej dali k dispozícii rozdelenie týchto úplných nákladov 30. mája 1996. Toto rozdelenie v podstate rozlišovalo, s malými odlišnosťami podľa rokov, rozličné činnosti poštových úradov, triediacich centier a úradníkov La Poste. Predmetné tabuľky sa vzťahovali vždy na úplné náklady a porovnávali tieto náklady s cenou jednotkovej subdodávky pre každé plnenie, s cieľom preukázania ročnej miery pokrytia. Tieto číselné údaje teda majú povahu obchodného tajomstva, keďže ukazujú štruktúru nákladov a finančné toky medzi materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou.
- 61 Chronopost zdôrazňuje, že povinnosť odôvodnenia Komisie vo vzťahu k sťažovateľovi spočíva v uvedení dôvodov, pre ktoré skutkové a právne okolnosti uvádzané v sťažnosti nestačili na preukázanie existencie štátnej pomoci. Špecifické odôvodnenie však nemôže byť požadované ani pre akýkoľvek z vykonaných technických výberov, ani pre údaje zjavne nad rámec konania, ktoré nemajú význam, alebo sú zjavne druhořadé.
- 62 Chronopost sa domnieva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočné. Zdôrazňuje, že Komisia nie je povinná zahrnúť do napadnutého rozhodnutia všetky analytické účtovné kalkulácie. Chronopost okrem toho uvádza, že údajný nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nebol uvedený ani Súdom prvého stupňa, ani Súdnym dvorom, hoci nedostatočné odôvodnenie je otázkou verejného poriadku, a z tohto dôvodu môže byť namietané z úradnej povinnosti. V rozpore so záverom, ktorý žalobcovia vyvodzujú z judikatúry, postačuje, aby Komisia uviedla, aké sú kalkulácie, z ktorých vychádzala.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

Pripomenutie judikatúry v oblasti odôvodnenia

- 63 Je potrebné pripomenúť, že odôvodnenie požadované článkom 190 Zmluvy ES (teraz článok 253 ES) musí byť prispôbené charakteru sporného aktu a musia z neho vyplývať jasne a jednoznačne úvahy orgánu, ktorý prijal rozhodnutie, umožňujúce dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušnému súdnemu orgánu vykonávať svoju kontrolu. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, na povahu uvádzaných dôvodov a na záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a individuálne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože odpoveď na otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám článku 190 Zmluvy, musí byť posudzovaná nielen vzhľadom na text aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63 a citovanú judikatúru).
- 64 Pokiaľ ide podrobnejšie o rozhodnutie Komisie, ktorá vyvodzuje záver o neexistencii údajnej štátnej pomoci uvádzanej sťažovateľom, Komisia je v každom prípade povinná vysvetliť sťažovateľovi dostatočným spôsobom dôvody, pre ktoré v sťažnosti uvádzané skutkové a právne údaje nepostačovali na preukázanie existencie štátnej pomoci. Komisia však nie je povinná zaujať stanovisko k údajom, ktoré sú zjavne nad rámec konania, ktoré nemajú význam, alebo sú zjavne druhoradé (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 64).
- 65 Okrem toho je potrebné poznamenať, že v prípade, ak Komisia disponuje právomocou voľnej úvahy s cieľom, aby bola schopná plniť svoje funkcie, rešpektovanie záruk poskytnutých právnym poriadkom Spoločenstva v správnych

konaniach má ešte zásadnejšiu dôležitosť. Medzi týmito zárukami figuruje najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne skúmať všetky relevantné prvky daného prípadu a odôvodniť dostačujúcim spôsobom svoje rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14).

66 Okrem toho, hoci v odôvodnení rozhodnutí, ktoré musí prijať na zabezpečenie uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže, Komisia nie je povinná diskutovať o všetkých skutkových a právnych okolnostiach, ako aj o úvahách, ktoré ju viedli k prijatiu takéhoto rozhodnutia, skutočnosťou zostáva, že je v zmysle článku 190 Zmluvy povinná uviesť aspoň skutočnosti a úvahy, ktoré majú základnú dôležitosť v štruktúre jej rozhodnutia, umožňujúce súdu Spoločenstva a zainteresovaným účastníkom spoznať podmienky, za ktorých Komisia aplikovala Zmluvu (pozri v tejto súvislosti rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, European Night Services a i./Komisia, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Zb. s. II-3141, bod 95 a citovanú judikatúru).

67 Z judikatúry rovnako vyplýva, že s výnimkou mimoriadnych okolností rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie uvedené vo svojom obsahu a nemôže byť formulované po prvýkrát a dodatočne pred súdom (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Buchmann/Komisia, T-295/94, Zb. s. II-813, bod 171, a European Night Services a i./Komisia, už citovaný, bod 95 a citovanú judikatúru). Je potrebné pripomenúť, že odôvodnenie v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako rozhodnutie, ktoré má voči nej negatívne právne účinky. Absencia odôvodnenia nemôže byť napravená tým, že dotknutá osoba sa dozvie dôvody rozhodnutia v konaní pred súdom Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 463). Preto, pokiaľ rozhodnutie Komisie uplatňujúce článok 92 Zmluvy je postihnuté podstatnými nedostatkami, Komisia ho nemôže konvalidovať dovolávajúc sa po prvýkrát pred Súdom prvého stupňa údajov a iných prvkov analýzy umožňujúcich konštatovať, že jej uplatnenie článku 92 Zmluvy bolo správne, aspoň pokiaľ nejde o prvky analýzy, ktoré neboli

popreté žiadnym z účastníkov počas predchádzajúceho správneho konania (pozri v tomto zmysle rozsudok *European Night Services a i./Komisia*, už citovaný, bod 96).

68 Z toho vyplýva, že odôvodnenie podané pracovníkmi Komisie pred Súdom prvého stupňa nemôže konvalidovať nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. januára 2005, *Confédération nationale du Crédit mutuel/Komisia*, T-93/02, Zb. s. II-143, bod 126 a citovanú judikatúru).

69 Výrok a odôvodnenie rozhodnutia, ktoré musí byť podľa článku 190 Zmluvy povinne odôvodnené, predstavujú nedeliteľný celok, z čoho vyplýva, že v zmysle zásady kolegiality prislúcha iba kolégium členov Komisie prijať zároveň obidve alebo akúkoľvek zmenu dôvodov presahujúcu čisto pravopisné alebo gramatické prispôsobenie, keďže je to výlučnou pôsobnosťou kolégia (rozsudok *Confédération nationale du Crédit mutuel/Komisia*, už citovaný, bod 124, odkazujúci na rozsudok Súdneho dvora z 15. júna 1994, *Komisia/BASF a i.*, C-137/92 P, Zb. s. I-2555, body 66 až 68).

70 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že súd Spoločenstva je povinný v rámci žaloby o neplatnosť podanej podľa článku 173 Zmluvy ES (teraz článok 230 ES) obmedziť sa na kontrolu zákonnosti napadnutého aktu. Súdu prvého stupňa preto neprislúcha nahrádzať prípadnú absenciu odôvodnenia alebo dopĺňať predmetné odôvodnenie Komisie pripájajúc k nemu alebo nahrádzajúc ho údajmi, ktoré nevyplývajú zo samotného napadnutého rozhodnutia.

71 Je teda potrebné skúmať, či napadnuté rozhodnutie, ktoré sa zakladá na zložitých ekonomických hodnoteniach, bolo vydané za rešpektovania zásad, ktoré boli práve uvedené. Konkrétne, na základe judikatúry citovanej v bodoch 66 až 70 vyššie, je potrebné skúmať, či Komisia rešpektovala povinnosť odôvodnenia výlučne vo vzťahu k dôvodom uvedeným v obsahu textu samotného napadnutého rozhodnutia.

O dosahu kontroly rešpektovania povinnosti odôvodnenia v danom prípade

- 72 Je dôležité pripomenúť, že Súd prvého stupňa je povinný skúmať, či Komisia rešpektovala svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 190 Zmluvy, pokiaľ ide o jej záver týkajúci sa neexistencie štátnej pomoci v prospech SFMI-Chronopost. Vo svetle zásad vyvodzovaných Súdny dvorom v jeho rozsudku, spomenutých v bode 50 vyššie, toto predpokladá najmä skúmanie dostačujúcej povahy odôvodnenia napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa na jednej strane otázky, či protihodnota požadovaná od SFMI-Chronopost, po prvé, pokrýva všetky variabilné dodatočné náklady spôsobené poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci, po druhé, adekvátny príspevok na fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete a, po tretie, primerané zhodnotenie vlastného kapitálu v rozsahu, v akom bol určený na činnosť v rámci súťaže SFMI-Chronopost, a na druhej strane otázku, či existujú alebo neexistujú náznaky, že tieto údaje boli podhodnotené alebo určené svojvoľne.
- 73 V tejto súvislosti sa Súd prvého stupňa domnieva, že hoci dôvody, pre ktoré Komisia odmietla metódu kalkulácie nákladov ponúkanú žalobcami, jasne vyplývajú z dôvodov uvedených v odôvodneniach 49 až 56 napadnutého rozhodnutia, toto odôvodnenie musí rovnako obsahovať dostatočné vysvetlenie, pokiaľ ide o spôsob, akým Komisia, za použitia metódy nazývanej „úplné náklady“, vypočítala a ohodnotila náklady La Poste — vrátane nákladov uznaných v tejto súvislosti za relevantné Súdny dvorom v jeho rozsudku týkajúcom sa odvolania — ako aj protihodnoty požadovanej v tejto súvislosti zo strany SFMI-Chronopost, s cieľom umožniť Súdu prvého stupňa vykonávať kontrolu zákonnosti posúdenia Komisie, pokiaľ ide o existenciu štátnej pomoci. V tomto kontexte je potrebné odmietnuť tvrdenie Chronopost, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie dostatočne odôvodnené, keďže ani Súd prvého stupňa, ani Súdny dvor nenamietali nedostatok odôvodnenia, ktorý predstavuje zásadu verejného poriadku. V skutočnosti ani Súd prvého stupňa, ani Súdny dvor nemali povinnosť namietat nedostatok odôvodnenia z tohto dôvodu, s ohľadom na zrušenie napadnutého rozhodnutia Súdom prvého stupňa v prvostupňovom konaní, výlučne pre právnu chybu pri uplatňovaní článku 92 Zmluvy (body 64 až 79 rozsudku Súdu prvého stupňa) a obmedzeniu kontroly Súdneho dvora na zákonnosť posúdenia, ktoré Súd prvého stupňa vykonal na podporu tohto záveru (body 31 až 42 rozsudku Súdneho dvora).

- 74 Preto Súd prvého stupňa považuje za potrebné skúmať otázku, či Komisia odôvodnila svoje posúdenie dostatočne, po prvé, pokiaľ ide o pokrytie všetkých variabilných dodatočných nákladov vznikajúcich poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci, po druhé, čo sa týka adekvátneho príspevku na fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete a, po tretie, pokiaľ ide o primerané zhodnotenie vlastného kapitálu.

O odôvodnení napadnutého rozhodnutia týkajúcom sa variabilných dodatočných nákladov vznikajúcich poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci

- 75 Pokiaľ ide o variabilné dodatočné náklady vznikajúce poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci zo strany La Poste pre SFMI-Chronopost, v tridsiatom treťom odôvodnení napadnutého rozhodnutia je uvedené toto:

„Pre vypočítanie celkovej sumy pomoci poskytnutej SFMI-Chronopost, La Poste počíta na úvod svoje priame operačné náklady, okrem nákladov sídla a regionálnej správy, v závislosti od sortimentu produktov (reťaz základných operácií), zodpovedajúce skutočnému plneniu a objemu dopravy. Náklady sídla a regionálnej správy sú rozdelené pomerne k nákladom každého plnenia.

Pokiaľ ide o sortiment produktov, La Poste nemala systém analytického účtovníctva umožňujúci jej vypočítať skutočné náklady spojené s poskytovaním tejto logistickej pomoci [pre] SFMI-Chronopost. Až do roku 1992 boli tieto náklady vypočítané na základe odhadov. Plnenia poskytnuté [pre] SFMI-Chronopost boli rozdelené na rad základných operácií, ktoré pred rokom 1992 neboli merané na čas. Na určenie týchto nákladov prispôsobila La Poste tieto plnenia existujúcim poštovým službám podobnej povahy, ktorých rozličné operácie už boli merané na čas a vyhodnocované

(napríklad podanie doporučeného listu). V roku 1992 boli vypočítané trvanie a náklady predmetných operácií, berúc do úvahy skutočné množstvá dopravy vyplývajúce z expresnej pošty. Tieto výpočty umožnili La Poste odhadnúť skutočné náklady jej logistickej pomoci.“

76 V tejto súvislosti Komisia v päťdesiatom siedmom odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatovala toto:

„Komisia sa domnieva, že vnútorné ceny, za ktoré sú vymieňané produkty a služby medzi spoločnosťami patriacimi do rovnakej skupiny, neobsahujú žiadnu finančnú výhodu, či už ide o ceny vypočítané na základe úplných nákladov (teda celkové náklady plus zhodnotenie vlastného kapitálu). V danom prípade úhrady vykonané [zo strany] SFMI-Chronopost nepokrývajú celkové náklady počas dvoch prvých rokov prevádzky, ale pokrývajú všetky náklady okrem nákladov sídla a regionálnej správy. Komisia sa domnieva, že táto situácia nie je abnormálna, pretože zisk pochádzajúci z činnosti nového podniku patriaceho do skupiny spoločností môže pokrývať iba variabilné náklady počas obdobia rozbehu. Keď podnik stabilizuje svoje postavenie na trhu, zisk, ktorý vytvára, musí byť vyšší ako variabilné náklady, a týmto spôsobom prispieva na krytie nákladov skupiny. V priebehu dvoch prvých účtovných rokov (1986 a 1987) platby vykonané [zo strany] SFMI-Chronopost pokrývali nielen variabilné náklady, ale tiež určité fixné náklady (napríklad nehnuteľnosti a vozidlá). Francúzsko preukázalo, že od roku 1988 odplata platená [zo strany] SFMI-Chronopost za pomoc, ktorá jej bola poskytnutá, pokrýva všetky náklady vzniknuté La Poste, plus príspevok na zhodnotenie vlastného kapitálu. V dôsledku toho spadala logistická a obchodná pomoc poskytovaná zo strany La Poste jej dcérskej spoločnosti do obvyklých podmienok trhu a nepredstavovala štátnu pomoc.“

77 Tieto dôvody neuvádzajú dostatočne presný dosah, ktorý Komisia zamýšľala dať ekonomickým a účtovným pojmom používaným v tomto odseku, ani presnú povahu

ňou skúmaných nákladov pre odôvodnenie neexistencie štátnej pomoci, s cieľom umožnenia Súdu prvého stupňa vykonávať svoju kontrolu v otázke, či tieto náklady skutočne zodpovedajú dodatočným variabilným nákladom vzniknutým pri poskytovaní logistickej a obchodnej pomoci v zmysle rozsudku Súdneho dvora.

- 78 Pokiaľ ide o pojem priame operačné náklady, spomenutý v tridsiatom treťom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, Komisia v liste Komisie z 27. mája 2005 v reakcii na písomnú otázku Súdu prvého stupňa iba uviedla, že išlo o pripočítateľné náklady. Komisia v tomto liste dodala, že v rámci La Poste tieto pripočítateľné náklady zahŕňajú rovnako časť fixných nákladov, okrem nákladov sídla a regionálnej správy.
- 79 S ohľadom na samotné napadnuté rozhodnutie nie je možné vedieť, aké boli priame operačné náklady, ani aké sú náklady, ktoré sú v účtovníctve La Poste priamo pripočítateľné rozličným činnostiam. V skutočnosti sa pripočítateľné náklady menia v rozličných podnikoch podľa použitého systému účtovníctva.
- 80 Súd prvého stupňa opätovne konštatuje, že táto otázka tiež nebola vysvetlená s ohľadom na písomnosti Komisie predložené v rámci konania, ktoré Súd prvého stupňa nemohol v žiadnom prípade zobrať do úvahy v rámci skúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ako takého (pozri body 66 až 70 vyššie). Vo svojich písomnostiach Komisia vysvetľuje, že na základe analytického účtovníctva obsahujúceho primerané oddelenie rôznych pôšt, kroky podniknuté v napadnutom rozhodnutí smerovali k preskupeniu rozličných poplatkov (externé nákupy tovarov a služieb, personál, amortizácia a údržba investičného majetku) podľa ich povahy, či už operačnej (činnosti úradov, dopravy, distribúcie, triedenia, finančného typu) — pokiaľ ide o priame náklady (variabilné, teda pripočítateľné vybavovanej veci, a fixné) — či už štrukturálne (regionálne alebo celoštátne administratívne štruktúry pre poštu alebo finančné služby, spoločné štruktúry) — pokiaľ ide o nepriame náklady (v celom rozsahu fixné). Následne nepriame náklady (fixné) na štruktúry (tak spoločné náklady, ako aj osobitné náklady na poštu alebo na finančné služby)

boli pripočítateľné činnostiam „pošty“ pomerne k operačným nákladom (priamym) vytváraným každou z činností. Takto pre štyri činnosti „pošty“ (zber, distribúcia, triedenie a doprava), nepriame náklady (štrukturálne neoperačné náklady zahŕňajúce tiež reklamné a obchodné náklady centra a departementov) boli pripočítané pomerne k priamym nákladom, ktoré zahŕňa každá z uvedených činností. Náklady rozličných jednotiek práce (minúta práce alebo prepravená tona) vyplývali z rozdelenia skutočných úplných nákladov týkajúcich sa každej činnosti podľa presného počtu minút práce meranej na čas (alebo dopravovanej tonáže). Ak sa vynásobia tieto jednotkové náklady časom venovaným plneniam poskytnutým pre SFMI-Chronopost (alebo dopravovanou hmotnosťou), získa sa určenie celkových nákladov plnení poskytnutých zo strany La Poste svojej dcérskej spoločnosti.

- 81 Súd prvého stupňa sa domnieva, že tieto vysvetlenia iba posilňujú záver, podľa ktorého odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ako také je príliš všeobecné, než aby umožnilo Súdu prvého stupňa kontrolovať zákonnosť posúdenia Komisie, pokiaľ ide o otázku, či všetky náklady vznikajúce poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci zo strany La Poste pre SFMI-Chronopost boli kryté. Nedostatočnosť odôvodnenia ešte zdôrazňuje skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí Komisia používa rozličné ekonomické a účtovnícke pojmy nepresným spôsobom. Znenie päťdesiateho siedmeho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „v priebehu dvoch prvých účtovných rokov (1986 a 1987) pokrývali platby vykonané [zo strany] SFMI-Chronopost nielen variabilné náklady, ale tiež určité fixné náklady (napríklad nehnuteľnosti a vozidlá)“, neumožňuje presne určiť, akými boli tieto „určité fixné náklady“, ktoré SFMI-Chronopost mala pokrývať.

- 82 Okrem toho neobsahuje napadnuté rozhodnutie vysvetlenie otázky, akým spôsobom boli plnenia poskytnuté pre SFMI-Chronopost rozdelené na rad základných operácií, alebo akým spôsobom La Poste prirovnala tieto plnenia k existujúcim poštovým službám podobnej povahy. Berúc do úvahy že plnenia poskytnuté SFMI-Chronopost neboli pred rokom 1992 časovo merané a že až do roku 1992 boli skutočné náklady spojené s poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci pre SFMI-Chronopost zo

strany La Poste vypočítavané na základe odhadov, bolo by potrebné vysvetliť v napadnutom rozhodnutí spôsob, akým bolo toto prirovnanie vykonané, aby adresát napadnutého rozhodnutia a ostatné zainteresované osoby, ako aj Súd prvého stupňa mohli overiť prítomnosť alebo absenciu prípadných skutkových chýb alebo chýb posúdenia v tomto postupe.

83 Presné vysvetlenia by boli osobitne potrebné pre možnosť overenia spôsobu, akým bola obchodná pomoc poskytovaná SFMI-Chronopost zo strany La Poste zohľadňovaná v celkových nákladoch. Rovnako, keďže plnenia poskytnuté pre SFMI-Chronopost, ktoré boli spojené s určitým produktom, boli podľa Komisie oddelené od iných aktivít La Poste, bolo potrebné odôvodniť prítomnosť, ako aj dôležitosť nákladov spojených s obchodnou pomocou. No z vysvetlení obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí nijako nevyplýva, akým spôsobom bola takáto pomoc zohľadnená vo výpočte úplných nákladov.

84 V dôsledku toho bolo nevyhnutné do napadnutého rozhodnutia zahrnúť adekvátne odôvodnenie v tomto smere a aspoň všeobecný súhrn analytických účtovných výpočtov pre plnenia poskytnuté SFMI-Chronopost, kde tajné údaje mali byť prípadne vymazané.

85 Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje dostatočné odôvodnenie posúdenia Komisie, pokiaľ ide o variabilné dodatočné náklady vzniknuté poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci.

O odôvodnení týkajúcom sa adekvátneho príspevku na fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete.

- 86 Čo sa týka príspevku na fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete, z tridsiateho tretieho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že „náklady sídla a regionálnej správy sú... rozdelené pomerne k nákladom každého plnenia“.
- 87 Treba poznamenať, že s ohľadom na samotné napadnuté rozhodnutie nie je možné určiť, aké typy nákladov sú zahrnuté v nákladoch sídla a regionálnej správy. Konkrétne Súd prvého stupňa nemôže overiť, či podľa názoru Komisie časť nákladov sídla a regionálnej správy predstavuje náklady, ktoré môžu byť kvalifikované ako fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete a ktoré z tohto dôvodu majú byť brané do úvahy pre výpočet protihodnoty požadovanej od SFMI-Chronopost. Táto kvalifikácia má osobitnú dôležitosť, berúc do úvahy, že Komisia, rovnako v napadnutom rozhodnutí, konštatovala, že náklady sídla a regionálnej správy La Poste neboli kryté na 100 % úhradou zaplatenou zo strany SFMI-Chronopost počas rokov 1986 a 1987. Naopak, z tridsiateho tretieho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že miera krytia úplných nákladov bola iba 70,3 % pre rok 1986 a 84,3 % pre rok 1987.
- 88 Komisia konkrétne neurčila presným spôsobom akými boli podľa nej fixné náklady súvisiace s používaním siete La Poste zo strany SFMI-Chronopost. Napadnuté rozhodnutie najmä neupresňuje, či existujú iné fixné náklady než náklady sídla a regionálnej správy, ktoré by mali byť považované za fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete a ktoré, hypoteticky, nespádajú do kategórie variabilných dodatočných nákladov vzniknutých poskytnutím logistickej a obchodnej pomoci pre SFMI-Chronopost. Preto Súd prvého stupňa nemôže overiť, či tento príspevok na fixné náklady bol vykonaný správne s ohľadom na požiadavky vyvodzované Súdny dvorom v jeho rozsudku.

- 89 V dôsledku toho nie je za týchto okolností napadnuté rozhodnutie dostatočne odôvodnené, keďže neumožňuje Súdu prvého stupňa overiť na jednej strane, či náklady sídla a regionálnej správy zahŕňajú fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete, a na druhej strane, či existujú iné fixné náklady La Poste spojené s používaním poštovej siete, ktoré by protihodnota požadovaná od SFMI-Chronopost mala pokrývať podľa požiadaviek určených Súdnyh dvorom v jeho rozsudku vyhlásenom v odvolacom konaní.

O odôvodnení týkajúcom sa primeraného zhodnotenia vlastného kapitálu

- 90 Pokiaľ ide o zhodnotenie vlastného kapitálu, Komisia potvrdzuje v päťdesiatom siedmom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že „Francúzsko preukázalo, že od roku 1988 odplata platená [zo strany] SFMI-Chronopost za pomoc, ktorá jej bola poskytnutá, pokrývala všetky náklady vzniknuté La Poste, plus príspevok na zhodnotenie vlastného kapitálu“. Napriek tomu napadnuté rozhodnutie neuvádza, aký bol príspevok, ktorým SFMI-Chronopost prispela na zhodnotenie vlastného kapitálu La Poste.
- 91 Iste, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia vypočítavala VMV. Napriek tomu napadnuté rozhodnutie neupresňuje, či tento výpočet VMV bol vykonaný pre preukázanie, že kritérium súkromného investora bolo splnené, a/alebo pre výpočet zhodnotenia vlastného kapitálu. V tejto súvislosti je v päťdesiatom ôsmom odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvedené výlučne, že „Komisia tiež skúmala otázku, či konanie La Poste ako akcionára SFMI-Chronopost bolo obchodne odôvodnené s ohľadom na zásadu investora v trhovej ekonomike...“ a že „pre preukázanie, či La Poste koná ako investor v trhovej ekonomike, Komisia musí skúmať výnos pre materskú spoločnosť v pojmoch dividend a zhodnotenia kapitálu“.

92 Okrem toho, dokonca za predpokladu, že výpočet VMV tak ako je uvedený v napadnutom rozhodnutí, slúžil pre overenie zhodnotenia vlastného kapitálu určeného na činnosť v rámci súťaže SFMI-Chronopost, napadnuté rozhodnutie neurčuje identitu kapitálu, ktorý Komisia považuje za skutočne poskytnutý na túto činnosť, pre prijatie záveru o neexistencii štátnej pomoci. V tejto súvislosti sa Komisia obmedzuje na tvrdenie, v päťdesiatom deviatom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že „pre výpočet VMV Komisia zobrala do úvahy na jednej strane vklad kapitálu vykonaný zo strany La Poste v roku 1986 a na druhej strane dividendy vyplatené zo strany SFMI-Chronopost v priebehu obdobia rokov 1986 — 1991 a hodnotu tejto spoločnosti v roku 1991“. Komisia dodáva v šesťdesiatom druhom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že „vypočítavala VMV a porovnávala ho s nákladmi na vlastný kapitál SFMI-Chronopost v roku 1986 (13,65 %), v roku, keď spoločnosť vznikla a začala s výkonom činnosti, čo jej umožnilo overiť, či rentabilita investície v celom jej súhrne je dostačujúca“ na vyvodenie záveru, že „VMV vypočítané Komisiou podstatne prevyšuje náklady kapitálu v roku 1986“ a že „finančné transakcie, ku ktorým došlo medzi La Poste a jej dcérskou spoločnosťou v priebehu obdobia rokov 1986 až 1991, v dôsledku toho neobsahovali žiadny prvok pomoci“. Napadnuté rozhodnutie teda uvádza výlučne, že na jednej strane Komisia zobrala do úvahy vklad kapitálu vykonaný zo strany La Poste v roku 1986 a na druhej strane finančné transakcie, ku ktorým došlo medzi La Poste a jej dcérskou spoločnosťou v priebehu obdobia rokov 1986 — 1991, bez toho, aby Komisia dostatočne presne identifikovala, o aké finančné transakcie išlo.

93 Okrem toho, dokonca za predpokladu, že VMV dostatočne presne odráža zhodnotenie vlastného kapitálu určeného na činnosť v rámci súťaže SFMI-Chronopost, Súd prvého stupňa nie je v žiadnom prípade schopný kontrolovať, či toto prípadné zhodnotenie vlastného kapitálu bolo primerané v zmysle bodu 40 rozsudku Súdneho dvora, berúc do úvahy, že výpočet číselnej VMV z napadnutého rozhodnutia nevyplýva.

O odôvodnení týkajúcom sa krytia nákladov vo všeobecnosti

94 Pokiaľ ide o závery Komisie, opakované v päťdesiatom siedmom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých „v priebehu dvoch prvých účtovných rokov

(1986 a 1987) platby vykonané [zo strany] SFMI-Chronopost pokrývali nielen variabilné náklady, ale tiež určité fixné náklady (napríklad nehnuteľnosti a vozidlá)“ a „Francúzsko preukázalo, že od roku 1988 odplata platená [zo strany] SFMI-Chronopost za pomoc, ktorá jej bola poskytnutá, pokrývala všetky náklady vzniknuté La Poste, plus príspevok na zhodnotenie vlastného kapitálu“, je potrebné konštatovať, že ide o čisto deklaratívne tvrdenia. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje ani podrobné skúmanie rozličných fáz kalkulácie odplaty za predmetnú pomoc alebo nákladov infraštruktúry pre túto pomoc, ani číselné údaje analýzy s tým súvisiacich nákladov. V tomto bode sa Komisia obmedzuje na tvrdenie, že celkové náklady La Poste boli kryté odplatou od SFMI-Chronopost, bez toho, aby upresnila čísla a kalkulácie, na ktorých zakladala svoju analýzu a svoje závery.

- 95 Za takýchto okolností je pre Súd prvého stupňa nemožné kontrolovať, či použitá metóda a etapy analýzy sledované Komisiou nie sú postihnuté vadami a či sú zlučiteľné so zásadami vyvedenými v rozsudku Súdneho dvora na určenie existencie alebo neexistencie štátnej pomoci.

O potrebe podrobného odôvodnenia

- 96 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že dosah povinnosti odôvodnenia musí byť posudzovaný v závislosti od okolností daného prípadu, ktoré prípadne môžu vyžadovať podrobnejšie odôvodnenie.
- 97 V danom prípade okolnosti vyžadujúce podrobnejšie odôvodnenie spočívajú v skutočnosti, že po prvé išlo o jedno z prvých rozhodnutí Komisie týkajúcich sa zložitej otázky, v rámci uplatnenia ustanovení v oblasti štátnej pomoci, výpočtu nákladov materskej spoločnosti podnikajúcej na vymedzenom trhu a poskytujúcej logistickú a obchodnú pomoc svojej dcérskej spoločnosti nepodnikajúcej na vymedzenom trhu. Po druhé zrušenie prvého odmietavého rozhodnutia Komisie

z 10. marca 1992, po podaní žaloby o neplatnosť a rozsudku SFEI Súdneho dvora, malo viesť Komisiu k odôvodneniu svojho prístupu s o to väčšou pozornosťou a presnosťou, pokiaľ ide o napádané body. Nakoniec skutočnosť, že žalobcovia počas správneho konania predložili viacero ekonomických štúdií, mala tiež viesť Komisiu k príprave starostlivého odôvodnenia, odpovedajúc na základné tvrdenia žalobcov, ktoré boli podporované týmito ekonomickými štúdiami.

- 98 Za týchto okolností sa Súd prvého stupňa domnieva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré sa obmedzuje na veľmi všeobecné vysvetlenie Komisiou sledovanej metódy posúdenia nákladov a konečný získaný výsledok bez toho, aby pripočítaval s požadovanou presnosťou rozličné náklady La Poste vzniknuté poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci pre SFMI-Chronopost, ako aj fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete a upresňoval zhodnotenie vlastného kapitálu, nezodpovedá požiadavkám článku 190 Zmluvy.
- 99 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého číselné údaje spojené s predmetnými výpočtami vykazujú povahu obchodného tajomstva, postačuje konštatovať, že Komisia mohla najprv vysvetliť sledované metódy a vykonané výpočty bez prípadného zverejnenia obchodných tajomstiev. Táto možnosť sa zdá okrem toho potvrdená vysvetleniami podanými Komisiou v priebehu konania, najmä v jej písomných podaniach a v jej odpovediach na ústne a písomné otázky Súdu prvého stupňa. V každom prípade, Komisia mohla poskytnúť vymazané údaje, a nie dôverné verzie týchto analýz.
- 100 Následne je potrebné domnievať sa, že napadnuté rozhodnutie neumožňuje Súdu prvého stupňa overiť existenciu a dôležitosť týchto rozličných nákladov, ktoré spadajú pod pojem celkové náklady, tak ako boli Komisiou definované v napadnutom rozhodnutí. Preto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neumož-

ňuje Súdu prvého stupňa kontrolovať zákonnosť posúdenia, ktoré Komisia vykonala v tejto súvislosti, ako ani jeho zlučiteľnosť s požiadavkami stanovenými Súdnym dvorom v jeho rozsudku v odvolacom konaní, s cieľom konštatovať neexistenciu štátnej pomoci.

- 101 Z toho vyplýva, že je potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie pre nedostatok odôvodnenia v rozsahu, v akom toto rozhodnutie uvádza záver, že logistická a obchodná pomoc poskytovaná zo strany La Poste pre SFMI-Chronopost nepredstavuje štátnu pomoc.

3. O žalobnom dôvode založenom na nesprávnom výklade pojmu štátna pomoc

Úvodné pripomienky

- 102 S ohľadom na vyššie uvedené nie je možné skúmať tvrdenia uvádzané žalobcami v prvej časti štvrtého žalobného dôvodu, založené na údajnom nepokryvaní nákladov SFMI-Chronopost, na podhodnotení alebo svojvoľne určenej povahe niektorých údajov uvádzaných Komisiou, chybách v účtovných opravách vykonaných v prílohe 4 správy Deloitte, abnormálne vysokej úrovni VMV alebo dôvodoch rentability SFMI-Chronopost.
- 103 Čo sa týka iných argumentov, ktoré žalobcovia uviedli v prvej časti štvrtého žalobného dôvodu, a to údajných zjavných väd spojených s metódou nazývanou lineárna „retropolácia“, ako aj absencie analytického účtovníctva La Poste v relevantnom čase, budú uvádzané ďalej.

O nesprávnom výklade pojmu obvyklé trhové podmienky

O uchýlení sa k metóde retropolácie

— Tvrdenia účastníkov konania

- 104 Žalobcovia sa domnievajú, že vzhľadom na absenciu analytického účtovníctva v rámci La Poste v roku 1992 nebola metóda retropolácie výpočtov týkajúcich sa rokov 1986 až 1992 odôvodnená. Žalobcovia zdôrazňujú, že Komisia si bola vedomá neexistencie analytického účtovníctva pred prijatím napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti žalobcovia pripomínajú, že v roku 1996 právny zástupca francúzskej konkurencie už poznamenal, že účtovníctvo La Poste neumožňuje rozdelenie pripočítateľnosti nákladov siete. Následne mala Komisia podľa žalobcov odmietnuť prijať metódu posúdenia nákladov La Poste zakladajúcu sa na takomto účtovníctve.
- 105 Žalobcovia z toho vyvodzujú, že pre Komisiu bolo nemožné pripočítať operačné náklady subdodávky La Poste.
- 106 Žalobcovia uvádzajú tri chyby. Po prvé, jednotková celková cena produkcie činností expresnej pošty nebola stála, ale podstatne klesala s nárastom objemu produkcie. Metóda zvolená Komisiou teda nebrala do úvahy výnosy narastajúcej miery. V dôsledku toho táto metóda viedla k podhodnoteniu nákladov vzniknutých plneniami určenými pre SFMI-Chronopost pre počiatočné obdobie, a to o to viac, že išlo o typ plnenia, kde od začiatku činnosti bolo potrebné znášať podstatné fixné náklady. Žalobcovia sa v tejto súvislosti domnievajú, že výber metódy lineárnej retropolácie viedol k zníženiu nákladov v pomere 3 k 1.

- 107 Po druhé, zvolený „deflátor“, a to sadzba nárastu mzdových prostriedkov, nebol primeraný z ekonomického hľadiska. Žalobcovia tvrdia, že vývoj mzdových prostriedkov nemôže byť použitý ako „deflátor“ nákladov La Poste, pretože náklady spracovania zásielky SFMI-Chronopost vôbec nezávisia od vývoja počtu zamestnancov La Poste. Podstatné náborové akcie mohli byť vykonané z konjunkturálnych dôvodov alebo pre iné činnosti bez akéhokoľvek spojenia s činnosťami SFMI-Chronopost. Pre získanie nákladov jedinej činnosti (subdodávky pre SFMI-Chronopost) mali byť použité sadzby nárastu nákladov na minútu práce na poštových úradoch a v centrách triedenia. Podľa žalobcov používanie „bodu 539“, čiže sadzby nárastu nákladov na minútu práce, by teda bolo ešte vhodnejšie.
- 108 Po tretie, žalobcovia sa domnievajú, že Komisia mala používať faktúry založené na tabuľkách ceny postúpenia namiesto metódy retropolácie. Žalobcovia upresňujú, že uchýlenie sa k metóde retropolácie nie je odôvodnené, pretože od roku 1986 mali La Poste a SFMI-Chronopost podpísané zmluvy, presným spôsobom definujúce metódu na určenie úplných nákladov subdodávky, a tiež to, že tieto úplné náklady boli skutočne vynaložené.
- 109 Za týchto podmienok žalobcovia tvrdia, že predložili dôkaz o existencii alternatívnej a presnejšej metódy, než je metóda retropolácie.
- 110 Čo sa týka tvrdenia Komisie, podľa ktorého je argument týkajúci sa metódy lineárnej retropolácie novým žalobným dôvodom, žalobcovia tvrdia, že obsah pojmu „obvyklé trhové podmienky“ bol zmenený výkladom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora, a nie žalobným dôvodom žalobcov. Tvrdia, že ich žalobný dôvod sa stále týkal rovnako otázky, či boli náklady La Poste za poskytnutie logistickej pomoci kryté. Nová formulácia jedného z nimi už v žalobe uvádzaných tvrdení je prípustná. Žalobcovia iba zmenili prezentáciu žalobných dôvodov pre zohľadnenie rozsudku Súdneho dvora.

- 111 Žalobcovia dodávajú, že na základe napadnutého rozhodnutia nemohli poznať detaily metódy retropolácie, keďže prístup k správe Deloitte mali až v dôsledku organizačných opatrení prijatých Súdom prvého stupňa, a že preto až vo vyjadrení k replike mohli upresniť svoju argumentáciu k metóde retropolácie.
- 112 Komisia sa hlavne domnieva, že kritika týkajúca sa lineárnej povahy metódy retropolácie, ktorá podľa žalobcov mala zohľadňovať štruktúru miery, predstavuje nový žalobný dôvod, ktorý z tohto dôvodu musí byť odmietnutý ako neprípustný.
- 113 Subsidiárne Komisia tvrdí, že odôvodnenie týkajúce sa štruktúry miery by malo zmysel, iba ak by podnik začal zriaďovať svoju sieť nanovo. Keďže SFMI-Chronopost bol iba produktom diverzifikácie La Poste, ktorá takto vďaka svojej sieti realizovala úspory sortimentu služieb efektívnym spôsobom, vykonávajúc činnosť veľmi podobnú svojej hlavnej činnosti. Komisia pripomína, že objem operácií Chronopost v pomere k operáciám La Poste bol v roku 1992 rádovo 1/3000.
- 114 Komisia pripúšťa, že až od roku 1992 bol súhrn operácií pošty predmetom presnej a jednotnej časomiere a až odvtedy sa v rámci La Poste zaviedlo spoľahlivé analytické účtovníctvo s podrozdelením výpočtu nákladov na „jednotky práce“ v samotnom momente prevzatia záväzkov. Uvádza, že to je dôvod, pre ktorý musela podporiť, pre minulosť, metódu retropolácie ponúkanú expertmi. Komisia tvrdí, že táto metóda sa zakladá na spoľahlivých údajoch za rok 1992, a že bola uplatnená na operácie, ktoré prebehli u SFMI-Chronopost, ktoré boli opakované každý rok v účtovníctve datovanom rokom 1986 a overené audítormi.

- 115 Tvrdí, že fakt, že sa Komisia uchýlila k takejto „globalizačnej“ metodológii, v zásade podporil Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku z 27. februára 1997, FFSA a i./Komisia (T-106/95, Zb. s. II-229, body 103 a nasledujúce), ako aj účtovnými údajmi, na základe ktorých bola uplatňovaná.
- 116 Komisia podporovaná Francúzskou republikou udáva, že žalobcovia nepredložili dôkaz, na jednej strane o existencii alternatívnej a presnejšej metódy, na druhej strane o tom, že Komisia založila svoje rozhodnutie na materiálne nepresných údajoch, alebo prekročila svoju právomoc voľnej úvahy v prejednávanej veci.
- 117 Pokiaľ ide o údaje poskytnuté za rok 1992, Komisia zdôrazňuje, že francúzske orgány oznámili 24. mája 1996 opravu za rok 1992, ako aj výpočty týkajúce sa rokov 1986 až 1991, ktoré boli dovtedy založené na retropolovaných skutočných poplatkoch a jednotkových nákladoch roku 1992, rovnako ako výpočty týkajúce sa rokov 1993 až 1995, ktoré boli založené na údajoch analytického účtovníctva príslušného roku.
- 118 Komisia pripomína, že Súdny dvor vo svojom rozsudku zdôraznil, že „obvyklé trhové podmienky“ musia byť posudzované s odkazom na objektívne a overiteľné údaje, ktoré sú dostupné. Komisia z toho vyvodzuje, že berúc do úvahy, že účtovníctvo existujúce v roku 1992 bolo jediným dostupným, nemala žiadny dôvod spochybovať tieto údaje za absencie iných podrobnejších údajov.
- 119 Pokiaľ ide o „deflátor“ používaný pre retropoláciu, ktorým bol deflátor nárastu mzdových prostriedkov, Komisia potvrdzuje, že si ho zvolila ako indikátor vývoja nákladov, pretože bol považovaný za najreprezentatívnejší z celkových nákladov La Poste pre umožnenie aktualizácie nákladov od roku 1992, keďže mzdové prostriedky predstavujú približne 75 % nákladov La Poste. Komisia sa domnieva, že žalobcovia nemohli ponúknuť vhodnejší indikátor pre predmetné obdobie. Bod 539 bol príliš

čiasťkovým indikátorom, pretože existovali dva body 539, jeden pre poštové úrady, a jeden pre triedenie, ku ktorým sa pripája „štatistika 742“ pre distribúciu a náklady prepravovanej tonáže. Komisia tvrdí, že skutočnosť, že si zvolila globálnejší deflátor nemôže predstavovať zjavnú vadu posúdenia. Poznomenáva ešte, že žalobcovia sa ani nesnažili preukázať náklady zvýšené podľa alternatívnej metódy za obdobie rokov 1986 až 1992.

120 Komisia poznamenáva, že tarifné dohody uzavreté medzi La Poste a SFMI sú skutočne nevhodné pre definovanie celkových nákladov, keďže ich cieľom je definovať odplatu za prevádzkové plnenia, ako aj obchodnú odmenu La Poste. Komisia z toho vyvodzuje, že skutočne vzniknuté celkové náklady musia byť vypočítané odlišne, aby následne boli porovnané so získanou odplatom, s cieľom konštatovať existenciu alebo neexistenciu pomoci.

121 Francúzska republika upresňuje, že La Poste bola povinná predložiť účtovníctvo uplatniteľné na obchodné podniky až od roku 1991, v rámci všeobecnej reformy zavedenej zákonom 90-568. Dodáva, že La Poste rozvinula dostatočne presné a homogénne metódy výpočtu nákladov, ktoré jej od roku 1992 umožnili upresniť posúdenie skutočných nákladov znášaných z dôvodu činnosti jej dcérskej spoločnosti. Domnieva sa teda, že metóda zvolená Komisiou v napadnutom rozhodnutí sa opiera o prvky analýzy najspôľahlivejších nákladov, berúc riadne do úvahy špecifickosť situácie podniku, akým je La Poste.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

122 Na úvod je potrebné skúmať tvrdenie Komisie, podľa ktorého je žalobný dôvod žalobcov týkajúci sa metódy retropolácie nový a z uvedeného dôvodu neprípustný.

- 123 Podľa článku 48 ods. 2 prvého pododseku rokovacieho poriadku je uvádzanie nových dôvodov prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 124 V danom prípade postačuje konštatovať, že žalobcovia už kritizovali v bodoch 212 až 220 svojej žaloby metódu retropolácie, ktorá viedla k ohodnoteniu nákladov za obdobie rokov 1986 — 1991 v závislosti od nákladov za rok 1992. Konkrétne žalobcovia tvrdili, že „extrapolácia do minulosti... predpokladala, že náklady a cena subdodávky sa vyvíjali konštantným a paralelným spôsobom“. Žalobcovia, upresňujúc svoju argumentáciu k lineárnej povahe retropolácie, teda neuvádzajú nový alebo odlišný žalobný dôvod, ale rozvíjajú svoje odôvodnenie k tejto téme, obsiahnuté v žalobe.
- 125 Je rovnako potrebné pripomenúť, že žalobcovia podali svoju žalobu bez toho, že by mali prístup k správe Deloitte alebo k odpovediam francúzskej vlády. Tieto dokumenty boli žalobcom postúpené až v nadväznosti na organizačné opatrenia prijaté v máji 1998.
- 126 V tejto súvislosti je dôležité poznamenať, že metóda retropolácie bola vysvetlená v napadnutom rozhodnutí stručne, pretože iba tridsiate tretie a štyridsiate tretie odôvodnenie napadnutého rozhodnutia dávajú vysvetlenie tejto metódy. Z týchto odôvodnení teda jednoznačne nevyplýva, že retropolácia bola lineárna.
- 127 Za týchto podmienok nemôže byť žalobcom vytýkané, že nekritizovali podrobne lineárnosť metódy retropolácie vo svojej žalobe. Z toho vyplýva, že argumentácia týkajúca sa lineárnosti metódy retropolácie je prípustná.

- 128 K meritu veci treba pripomenúť, že posúdenie otázky, akým spôsobom sú za absencie analytického účtovníctva vypočítané náklady La Poste, ktoré vznikli poskytnutím logistickej a obchodnej pomoci jej dcérskej spoločnosti, zo strany Komisie, predpokladá zložité ekonomické posúdenie. Komisia, keď prijímala akt zahŕňajúci zložité ekonomické posúdenie, požívala širokú právomoc voľnej úvahy a súdna kontrola tohto aktu, hoci je v zásade „úplná“, pokiaľ ide o otázku, či opatrenie spadá do pôsobnosti článku 92 ods. 1 Zmluvy, sa obmedzuje na overenie rešpektovania procesných pravidiel a pravidiel odôvodnenia, materiálnu presnosť skutkových údajov uvedených pre napádanú voľbu, absenciu zjavnej chyby v posúdení týchto údajov alebo na absenciu zneužitia právomoci. Súdu prvého stupňa najmä neprislúcha nahrádzať svojim ekonomickým posúdením ekonomické posúdenie autora rozhodnutia (rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, BFM a EFIM/Komisia, T-126/96 a T-127/96, Zb. s. II-3437, bod 81; z 12. decembra 2000, Alitalia/Komisia, T-296/97, Zb. s. II-3871, bod 105, a zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, bod 282).
- 129 Na úvod je potrebné pripomenúť, že metóda lineárnej retropolácie spočíva v danom prípade v deflácii nákladov každého produktu použijúc za základný rok náklady zodpovedajúce roku 1992 a ako deflátor mieru nárastu mzdových prostriedkov a, následne, v násobení takto získaných znížených nákladov objemom vykonaných činností za predmetný rok.
- 130 Žalobcovia napádajú lineárnu povahu retropolácie v podstate z toho dôvodu, že táto metóda neberie do úvahy výnosy narastajúcej miery. Podľa žalobcov sa celkové jednotkové náklady vykonaných činností expresnej pošty museli znižovať so zvýšením objemu činnosti.
- 131 Na toto odôvodnenie je odkazované v prípade súkromného podniku začínajúceho svoju činnosť a konkrétne za predpokladu, že tento podnik zavádza svoju distribučnú sieť nanovo. Neuplatňuje sa na zavedenie novej činnosti, ktorá predstavuje iba malú časť už existujúcej činnosti a pre ktorú už bola vynaložená

väčšina fixných nákladov. V odvetví, akým je odvetvie v danom prípade, kde fixné náklady sú veľmi významné, ale vyplývajú zo samotnej existencie siete La Poste a nezávisle od činnosti jej dcérskej spoločnosti, nemožno téze žalobcov vyhovieť.

¹³² Okrem toho vysvetlenia Komisie — podľa ktorých najmä pre pomer operácií pre SFMI-Chronopost, ktorý zostával iba marginálnym v pomere k celkovej preprave La Poste, nebolo možné realizovať skutočné úspory na vzrastajúcom obrate — žalobcovia nepopierajú.

¹³³ Za týchto okolností je potrebné prijať záver, že žalobcovia nepreukázali existenciu zjavnej chyby v posúdení vo voľbe metódy lineárnej retropolácie.

¹³⁴ Pokiaľ ide o kritiku žalobcov týkajúcu sa výberu roku, od ktorého bola vykonaná retropolácia, je potrebné pripomenúť, že až do roku 1991 bola La Poste súčasťou francúzskej štátnej správy a nemala povinnosť viesť analytické účtovníctvo. Až po nadobudnutí účinnosti zákona 90-568 boli účtovné povinnosti La Poste zosúladené s účtovnými povinnosťami súkromného podniku.

¹³⁵ Okrem toho, pokiaľ ide o výber roku 1992 ako východiskového bodu pre retropoláciu nákladov, Komisia uviedla bez toho, aby to bolo napádané žalobcami, že až od roku 1992 umožnili presná časomiera a analytické účtovníctvo presný výpočet nákladov plnení pre SFMI-Chronopost.

- 136 Komisia musela konvalidovať neexistenciu analytického účtovníctva v rámci La Poste pred rokom 1992. Berúc do úvahy, že účtovníctvo za rok 1992 bolo prvým, ktoré bolo vykonané podľa systému analytického účtovníctva, Komisia bola oprávnená odkázať naň. Mohla tak urobiť o to skôr, že — ako to zhodnotil Súdny dvor vo svojom rozsudku — obvyklé trhové podmienky musia byť posudzované s odkazom na objektívne a overiteľné údaje, ktoré sú dostupné. Okrem toho žalobcovia nemohli preukázať, že existovali iné, podrobnejšie údaje.
- 137 Navyše skutočnosť že Komisia konvalidovala neexistenciu analytického účtovníctva v rámci La Poste pred rokom 1992, uchýliac sa k metóde retropolácie, odkrýva širokú mieru úvahy, ktorou disponuje vo veci.
- 138 S ohľadom na vyššie uvedené je potrebné domnievať sa, že žalobcovia nepreukázali existenciu zjavnej chyby posúdenia vo výbere roku, na základe ktorého bola retropolácia vykonaná.
- 139 Pokiaľ ide o tvrdenia, ktoré žalobcovia zakladajú na správe Cour des comptes française (francúzskeho najvyššieho kontrolného úradu), je potrebné pripomenúť, že žalobcovia nepreukázali, aké objektívne podklady mala Komisia použiť namiesto účtovníctva La Poste za rok 1992. Takže, dokonca za predpokladu, že účtovníctvo La Poste v roku 1992 nebolo analytické, žiadna zjavná vada Komisii nemôže byť vytknutá, berúc do úvahy, že Komisia legitímne mohla použiť účtovníctvo La Poste, ktoré jediné umožňovalo posúdenie predmetnej pomoci vo vzťahu k skutočným nákladom v zmysle rozsudku Súdneho dvora.
- 140 Pokiaľ ide o zvolený deflátor, teda mieru nárastu mzdových prostriedkov, keďže tá zodpovedá súhrnu miezd a odvodov sociálneho zabezpečenia zamestnávateľov, Komisia vysvetlila, že išlo o logickú voľbu, berúc do úvahy, že mzdy predstavovali 75 % nákladov operačnej siete La Poste.

- 141 Je iste pravda, že miera nárastu mzdových prostriedkov je spojená s celkovým vývojom personálu La Poste a že používanie jednotkových nákladov práce lepšie umožňovalo získanie nákladov jedinej činnosti. Ako vyplýva zo správy Deloitte z roku 1996, ak sú náklady v roku 1992 odhadované na 100 a ak mzdové prostriedky vzrástli medzi rokmi 1991 a 1992 o 5 %, retropolované náklady v roku 1991 predstavujú 95,2.
- 142 Napriek tomu žalobcovia nepreukázali, že tvrdenie Komisie, podľa ktorého mzdy predstavujú základný prvok nákladov La Poste, by bolo mylné a že sa takto Komisia dopustila zjavnej chyby v posúdení, vyberúc si mzdové prostriedky ako deflátor. Žalobcovia tiež nepreukázali, že by použitie iného deflátoru viedlo k zvýšeniu nákladov La Poste ako výsledok retropolácie.
- 143 Okrem toho, v reakcii na tvrdenia žalobcov uvedené počas konania pred Súdom prvého stupňa, La Poste predložila dve dodatočné správy pochádzajúce od spoločnosti Deloitte, a to správu z roku 1999 a správu z roku 2004, v ktorých pristúpila k výpočtu retropolácie používajúc bod 539 (úrad) a priemerné náklady na jedného zamestnanca. Výsledky týchto výpočtov, ktoré sa nachádzajú v prílohe 4 správy z roku 1999 a na strane 17 správy z roku 2004, ukazujú, že použitie týchto dvoch koeficientov by viedlo k miernemu zníženiu celkových nákladov La Poste za obdobie rokov 1986 až 1992 v porovnaní s použitím mzdových nákladov ako deflátoru. Tieto výpočty teda preukazujú, že žalobcami ponúkaný deflátor nevedie k zvýšeniu celkových nákladov La Poste za poskytovanie logistickej a obchodnej pomoci jej dcérskej spoločnosti.
- 144 Následne je potrebné prijať záver, že žalobcovia nedospeli k preukázaniu toho, že by retropolácia viedla k iným výsledkom — a ešte menej k výsledkom zvyšujúcim náklady La Poste — ak by Komisia vybrala iný deflátor. Z toho vyplýva, že je potrebné prijať záver, že žalobcovia nepreukázali, že sa Komisia dopustila zjavného omylu v posúdení pri svojom výbere deflátoru.

- 145 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcov, podľa ktorých mala Komisia použiť dohody existujúce medzi La Poste a SFMI-Chronopost namiesto metódy retroplácie, postačuje konštatovať, ako to robí Komisia, že dohody medzi La Poste a SFMI-Chronopost sú nevhodné na definovanie úplných nákladov, keďže ich cieľom je definovať odplatu za prevádzkové plnenia, ako aj obchodnú odmenu La Poste. Komisia dôvodne zdôrazňuje, že tarifná dohoda nebola rovnocenná analytickému účtovníctvu, a je teda irelevantná pre výpočet nákladov.
- 146 V dôsledku toho žalobcovia nevysvetlili, ako by použitie týchto dohôd mohlo viesť k presnejšiemu ohodnoteniu nákladov vzniknutých poskytnutím logistickej a obchodnej pomoci pre SFMI-Chronopost, než použitie metódy retroplácie.
- 147 S ohľadom na vyššie uvedené je potrebné odmietnuť prvú časť štvrtého žalobného dôvodu, v rozsahu, v akom je táto časť spojená s metódou retroplácie.

O nezohľadnení určitých prvkov v pojme štátna pomoc

O prevode produktu Postadex

— Tvrdenia účastníkov konania

- 148 Žalobcovia sa domnievajú, že Komisia sa dopustila právnej chyby, keď prijala záver, že bezodplatný prevod produktu Postadex spadá do rámca vzťahov medzi

spoločnosťami rovnakej skupiny. Po prvé sa Komisia mylne domnievala, že bezplatný prevod duševného vlastníctva, akým sú podniky, bol normálnym aktom charakterizujúcim vzťah medzi materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou. Podľa žalobcov spravidla prevod aktív materskej spoločnosti na jej dcérsku spoločnosť buď zakladá odplatu, alebo nadobúda formu vkladu kapitálu, alebo je predmetom pohľadávky materskej spoločnosti. Je zriedkavo v záujme materskej spoločnosti, aby prevod aktív bol bezodplatný.

149 Domnievajú sa, že ak by nezávislý expert určil hodnotu produktu Postadex, bola by odhadnutá na hodnotu prevyšujúcu 38 miliónov FRF (približne 5 793 062 eur). V konečnom dôsledku reprezentovali posledné údaje o obrate produktu Postadex počas prevodu túto hodnotu.

150 Žalobcovia vysvetľujú, že ak Komisia považovala odhadovanú hodnotu produktu Postadex (38 miliónov FRF) za vklad kapitálu zo strany La Poste do SFMI, tak by TAT s upísaním 3,4 miliónov FRF (518 326,66 eur) z celkového kapitálu 10 miliónov FRF (1 524 490,17 eur) nedisponoval 34 %, ale iba 7 % kapitálu SFMI.

151 Po druhé, Komisia nebrala do úvahy skutočnosť, že v rozpore so situáciou súkromnej skupiny spoločností, bolo to práve vďaka zdrojom zákonného monopolu, s ktorými La Poste mohla vytvoriť, financovať a rozvíjať službu Postadex, ktorá nepatrí k vyhradenému sektoru. Komisia v danom prípade porušila svoju rozhodovaciu prax v odvetví telekomunikácií. V tejto súvislosti žalobcovia odkazujú na Usmernenia o uplatňovaní pravidiel hospodárskej súťaže EHS v telekomunikačnom sektore (Ú. v. ES C 233, 1991, s. 2; Mim. vyd. 08/001, s. 43). Podľa týchto usmernení, „dotácia činností v rámci súťaže, či už sa týkajúcich služieb alebo zariadení, prerozdeľovaním nákladov na tieto činnosti na monopolné služby sa zvyčajne klasifikuje ako skresľovanie súťaže v rozpore s ustanoveniami článku 86“.

- 152 Po tretie, Komisia sa dopustila právneho omylu domnievajúc sa, že prevod produktu Postadex, berúc do úvahy, že neprinášal pre SFMI-Chronopost žiadnu peňažnú výhodu, nepredstavoval štátnu pomoc v prospech posledne menovanej spoločnosti. V tejto súvislosti žalobcovia pripomínajú, že pojem štátna pomoc sa definuje v závislosti účinkov sporných opatrení, a nie v závislosti od povahy udelenej výhody.
- 153 Komisia tvrdí, že prevod produktu Postadex nevyvolal žiadne náklady pre La Poste a že Súdny dvor vo svojom rozsudku odkázal iba na odplatu určenú na krytie nákladov.
- 154 Komisia sa domnieva, že prevod produktu Postadex na SFMI-Chronopost predstavuje priamy dôsledok odčlenenia expresnej pošty v rámci La Poste na dcérsku spoločnosť. Okrem toho Komisia tvrdí, že klientela nemala hodnotu v účtovnom zmysle a že bolo nemožné ohodnotiť ekonomické výhody predstavované týmto prvkom. Z týchto dôvodov sa Komisia domnieva, že nešlo o štátnu pomoc.
- 155 Subsidiárne Komisia pripomína, že pripustila odhad, predložený žalobcami, na 38 miliónov FRF (približne 5 793 062 eur) za vklad produktu Postadex, s cieľom preukázať, že vnútorná miera výnosu zostávala vyššia než náklady kapitálu.
- 156 Komisia vyvodzuje záver, že berúc do úvahy to, že vklad produktu Postadex bol v súlade so skutočnosťou skupiny a že mal dostatočnú protihodnotu pre La Poste ako investora, nepovažovala za potrebné pristupovať k ďalším ohodnoteniam v porovnaní s tými, ktoré sú uvedené v žalobe.

- 157 Komisia dodáva, že tvrdené prehodnotenie na strane TAT v kapitále SFMI je novým žalobným dôvodom, ktorý nevyplýva zo skutočností uvedených v priebehu konania na tomto stupni, a ktorý je preto zjavne neprípustný. Komisia subsidiárne zdôrazňuje, že keďže sa napadnuté rozhodnutie týka skutočnosti, či existovala štátna pomoc v prospech SFMI-Chronopost pochádzajúca od La Poste, prípadná pomoc pre TAT musí byť v zásade predmetom iného rozhodnutia, ktoré má predmet odlišný od predmetu napadnutého rozhodnutia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 158 Podľa ustálenej judikatúry má pojem štátnej pomoci v zmysle článku 92 Zmluvy širokú pôsobnosť. Toto ustanovenie má za cieľ zabrániť tomu, aby obchod medzi členskými štátmi bol ovplyvnený zvýhodneniami poskytovanými verejnými orgánmi, ktoré v rôznych podobách narušujú hospodársku súťaž alebo hrozia jej narušením tým, že zvýhodňujú určité podniky alebo výrobu určitých tovarov (rozsudky Súdneho dvora z 2. júla 1974, Taliansko/Komisia, 173/73, Zb. s. 709, bod 26, a z 15. marca 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, Zb. s. I-877, bod 12). Pojem pomoci teda zahŕňa nielen pozitívne plnenie, ako sú dotácie, ale tiež zásahy, ktoré v rôznych formách znižujú náklady, ktoré obvykle zatažujú rozpočet podniku a ktoré takto bez toho, aby boli dotáciami v pravom zmysle slova, majú rovnakú povahu a majú rovnaké účinky (rozsudok Banco Exterior de España, už citovaný, bod 13).
- 159 Je potrebné poznamenať, že medzi nepriamymi výhodami, ktoré majú rovnaké účinky ako dotácie, je uvádzané dodanie tovarov alebo služieb za preferenčných podmienok (pozri rozsudok Súdneho dvora z 20. novembra 2003, GEMO, C-126/01, Zb. s. I-13769, bod 29 a citovanú judikatúru).

- 160 Okrem toho v zmysle ustálenej judikatúry článok 92 ods. 1 Zmluvy nerozlišuje štátne zásahy podľa príčin alebo cieľov, ale vymedzuje tieto zásahy podľa ich účinkov (pozri rozsudok GEMO, už citovaný, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 161 Pokiaľ ide o prevod produktu Postadex, Komisia v podstate tvrdí, že tento prevod nevyvolal žiadne náklady, a že teda nešlo o štátnu pomoc, keďže vo svojom rozsudku Súdny dvor odkázal iba na odplatu určenú na krytie nákladov.
- 162 S tvrdením Komisie, podľa ktorého prevod klientely produktu Postadex bol logickým dôsledkom vytvorenia dcérskej spoločnosti, a preto nepredstavoval štátnu pomoc, sa nemožno stotožniť.
- 163 V prvom rade je potrebné poznamenať, že ide o opatrenie odlišujúce sa od logistickej a obchodnej pomoci.
- 164 Je nesporné, že La Poste previedla na SFMI-Chronopost klientelu svojho produktu Postadex bez akejkoľvek protihodnoty. Z odpovedí Komisie na otázky Súdu prvého stupňa vyplýva, že SFMI-Chronopost nijako nezapltil za prevod klientely Postadex.

- 165 Klientela Postadex teda predstavovala duševné vlastníctvo, ktoré malo ekonomickú hodnotu. Okrem toho je potrebné pripomenúť, že práve so zdrojmi zákonného monopolu mohla La Poste vytvoriť službu Postadex. Prevod takéhoto duševného vlastníctva predstavuje výhodu pre príjemcu.
- 166 Rovnako rozhodnutie previesť Postadex na SFMI-Chronopost môže byť pripísané štátu. Podmienky prevádzkovania a komercializácie služby expresnej pošty, ktoré SFMI zabezpečovala pod názvom EMS/Chronopost, boli definované inštrukciou francúzskeho ministerstva pôšt a telekomunikácií z 19. augusta 1986.
- 167 Je teda potrebné konštatovať, že prevod produktu Postadex na SFMI-Chronopost predstavoval štátnu pomoc, keďže zo strany SFMI-Chronopost nebola pre La Poste poskytnutá žiadna protihodnota.
- 168 Toto konštatovanie nemôže byť spochybňované tvrdením Komisie, podľa ktorého klientela Postadex nemala účtovnú protihodnotu.
- 169 Hoci ide o ťažko kvantifikovateľný prvok, neznamená to, že by bol bez hodnoty. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že vytvorenie a komercializácia zoznamov adries pre určité činnosti predstavujú, ako také, ekonomické činnosti.

- 170 V danom prípade je nesporné, ako to okrem iného vyplýva z listu francúzskych orgánov z 21. januára 1993, že zmluvy klientely služby Postadex boli prevedené na SFMI. Okrem toho správa predstavenstva SFMI z 12. mája 1987 uvádza, že „prevod činnosti Postadex na Chronopost bol vykonaný progresívne od 1. januára do 30. júna 1986“ a že „je možné odhadovať, že k tomuto dátumu tento prevod prebehol bez podstatnej straty klientov“.
- 171 Z toho vyplýva, že Komisia sa dopustila právnej chyby domnievajúc sa, že prevod klientely Postadex nepredstavoval štátnu pomoc z dôvodu, že so sebou neprinášal žiadnu peňažnú výhodu. V dôsledku toho je potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa Komisia domnievala, že prevod produktu Postadex zo strany La Poste na SFMI-Chronopost nepredstavuje štátnu pomoc.

O dobrom mene ochrannej známky La Poste

— Tvrdenia účastníkov konania

- 172 Žalobcovia sa domnievajú, že Komisia sa dopustila právnej chyby, keď prijala záver, že dobré meno ochrannej známky La Poste nepredstavuje prvok odlišný od prevodu služby Postadex alebo od prístupu k sieti. Žalobcovia zdôrazňujú, že dobré meno ochrannej známky La Poste predstavuje duševné vlastníctvo, ktoré má samo osebe ekonomickú hodnotu vyplývajúcu zo súhrnu prvkov prezentácie La Poste (žltá farba, logo a heslo). V tejto súvislosti žalobcovia zdôrazňujú, že ekonomická hodnota dobrého mena La Poste predstavuje veľkú konkurenčnú výhodu, ktorá môže byť

rozhodujúcou pri nadobúdaní trhu. Okrem toho sa žalobcovia domnievajú, že ak raz podnik nadobudol podstatnú časť trhu vďaka výhode, predstavovanej dobrým menom ochrannej známky, táto výhoda je definitívna.

- 173 Bezodplatný prevod dobrého mena ochrannej známky La Poste, ktoré má významnú ekonomickú hodnotu, financovanú príjmami získanými z monopolu, na SFMI-Chronopost teda predstavoval štátnu pomoc.
- 174 Žalobcovia tvrdia, že hoci používanie dobrého mena La Poste samo osebe nestálo La Poste nič, predsa je potrebné brať do úvahy „hodnotu tejto možnosti“. Žalobcovia zastávajú názor, že rozsudok Súdneho dvora odkazuje na skutočné náklady iba v rozsahu, v akom ide o prístup k sieti, ktorá nezodpovedá čisto obchodnej logike. V situácii, keď La Poste necháva svoju dcérsku spoločnosť používať napríklad svoje vozidlá na účel reklamy, musí za toto požadovať odplatu.
- 175 Komisia tvrdí, že dobré meno ochrannej známky pre La Poste nevytvára žiadne náklady alebo stratu zisku, ktoré by ešte neboli zohľadnené metódou celkových nákladov. Konštatuje, že žalobcovia pokračujú v odôvodňovaní údajmi nie o nákladoch, ale o „prírastkových“ výhodách, snažiac sa určiť „správnu“ odplatu činnosti SFMI-Chronopost. Takýto prístup nie je v súlade s prístupom „úplných nákladov“, čo je globálna metóda zachádzajúca až do zohľadnenia amortizácie a udržiavania nebytových priestorov materskej spoločnosti.
- 176 Dodáva, že neexistuje trh alebo záujem ani o reklamný priestor, ani o dobré meno La Poste.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 177 Za predpokladu, že by dobré meno ochrannej známky La Poste bolo duševným vlastníctvom, toto nemá nevyhnutne za následok, že jeho používanie patrí do prvku odlišného od logistickej a obchodnej pomoci poskytovanej zo strany La Poste pre SFMI-Chronopost. Za absencie údajov preukazujúcich, že dobré meno ochrannej známky vyplýva z takéhoto odlišného prevodu, je potrebné domnievať sa, že používanie dobrého mena ochrannej známky La Poste vyplýva skôr z poskytnutia tejto logistickej a obchodnej pomoci ako takého a že predstavuje pre túto pomoc vedľajší prvok. Tento záver nespochybňujú dôkazy predložené žalobcami v prílohe 4 ich písomných pripomienok. Žalobcovia odkazujú výlučne na reklamy La Poste predstavujúce Chronopost ako jednu z jej služieb, ako aj na vyhlásenia SFMI-Chronopost preukazujúce jej želanie „využívať kontakty La Poste s veľkými dodávateľmi pre dosiahnutie najlepších podmienok určitých klientov“. Tieto prvky potvrdzujú naopak vedľajšiu povahu používania dobrého mena ochrannej známky La Poste vo vzťahu k logistickej a obchodnej pomoci, ktorú La Poste, ako udáva, poskytla za protihodnotu prinajmenšom ekvivalentnú svojim úplným nákladom.
- 178 Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila chyby, keď konštatovala, že používanie dobrého mena La Poste jej dcérskou spoločnosťou nepredstavovalo štátnu pomoc oddelenú od náhrady celkových nákladov La Poste. K tejto téme je však rovnako potrebné pripomenúť, vzhľadom na konštatovania uvedené v bodoch 72 až 85 vyššie v rámci posúdenia žalobného dôvodu založeného na porušení povinnosti odôvodnenia, že pre Súd prvého stupňa je nemožné overiť, či sú splnené podmienky pojmu štátna pomoc, pokiaľ ide o poskytovanie logistickej a obchodnej pomoci pre SFMI-Chronopost, vrátane používania dobrého mena ochrannej známky La Poste.
- 179 S prihliadnutím na vyššie uvedené je potrebné vyhovieť druhej časti štvrtého žalobného dôvodu, pokiaľ ide o prevod služby Postadex, a zamietnuť ju v rozsahu, v akom sa týka používania dobrého mena ochrannej známky La Poste.

4. O žalobnom dôvode založenom na zjavných vadách posúdenia a skutkových nepresnostiach

Všeobecné pripomienky

180 Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod založený na zjavných vadách posúdenia a skutkových nepresnostiach, časť žalobných dôvodov uvedených v rámci tohto žalobného dôvodu už bola rozsudkom Súdu prvého stupňa odmietnutá a nebola predmetom odvolania pred Súdny dvorom. Ide najmä o žalobné dôvody týkajúce sa reklamy na Radio France, colného konania zásielok SFMI-Chronopost a poštových poplatkov (rozsudok Súdu prvého stupňa, už citovaný, body 95 až 124). Pokiaľ ide o zostávajúce tvrdenia, z bodov 92 a 93 rozsudku Súdu prvého stupňa, ako aj z písomností žalobcov vyplýva, že splývajú so žalobnými dôvodmi už skúmanými v tomto rozsudku. Toto vyplýva výslovne z vyjadrenia k písomným pripomienkam žalobcov (bod 84). V skutočnosti jediná časť tohto žalobného dôvodu na neplatnosť, ktorá nebola ešte rozobraná, je časť týkajúca sa údajnej výhody pre SFMI-Chronopost vyplývajúcej z toho, že La Poste nepodlieha dani z pridanej hodnoty (DPH) a podlieha zníženej dani z miezd.

Tvrdenia účastníkov konania

181 Argumentácia žalobcov v podstate smeruje k tvrdeniu, že La Poste podliehala jednotnej dani z miezd vo výške 4,25 %, zatiaľ čo iné podniky platili priemernú sadzbu vo výške 9,15 %. Podľa žalobcov táto výhoda bola prenesená na SFMI-Chronopost skutočnosťou, že hoci SFMI-Chronopost platila úplné náklady La Poste, tieto náklady boli nižšie než náklady, aké by musel znášať normálny podnik.

- 182 Žalobcovia napádajú posúdenie Komisie, podľa ktorého výhoda čerpaná zo strany La Poste zo skutočnosti, že podlieha zníženej sadzbe dane z miezd, je viac než kompenzovaná nevýhodou z dôvodu DPH, ktorú uhrádza zo svojich nákupov. La Poste nemala práva osoby podliehajúcej dani z miezd z rovnakého dôvodu ako všetky iné podniky, ktoré neboli osobami podliehajúcimi DPH z 90 % ich obratu. Žalobcovia uvádzajú, že normálna sadzba dane z miezd je 4,25 %, ale že táto sadzba je posunutá na 8,50 % pre zlomok individuálnych ročných plátov zahrnutých medzi 40 780 FRF (6 216,87 eur) a 81 490 FRF (12 423,07 eur) a na 13,60 % pre zlomok týchto plátov presahujúcich 81 490 FRF (12 423,07 eur). Až do 1. septembra 1994 požívala La Poste uplatnenie jednotnej redukovanej sadzby 4,25 % dane z miezd vypočítanej iba zo samotných plátov (s vylúčením prémieí a naturálnych požitkov). V dôsledku toho je výhoda tejto redukovanej sadzby v pomere k priemernej sadzbe vyváženej sadzbou 9,15 % (v závislosti od štruktúry mzdových prostriedkov) evidentná. Za týchto podmienok rovnováha s nepodliehaním DPH nevzniká, ale naopak, uplatnenie zníženej sadzby vedie k strate príjmu pre štát.
- 183 Žalobcovia rovnako zdôrazňujú nedostatok účtovníctva a absenciu spoločného merania daňovej situácie La Poste vo vzťahu k dani z miezd a DPH. Podklady dane z miezd sú tvorené mzdovými prostriedkami podniku, hoci zdaniteľný základ DPH je zložený z dodávok tovarov a poskytnutí služieb. Obvyklá sadzba DPH vo výške 20,6 % a sadzby dane z miezd vo výške 4,25 %, 8,50 % alebo 13,60 % nie sú ďalej porovnateľné. Takto žalobcovia popierajú rozsah bremena La Poste z dôvodu jej daňového oslobodenia od DPH.
- 184 Žalobcovia rovnako tvrdia, že kompenzácia daňovej výhody vzniknutými daňovými nákladmi okrem toho nemení povahu štátnej pomoci z tejto výhody. Žiadosť Komisie pre francúzske orgány o jej odobratie preukazuje, že ide o daňovú výhodu. Žalobcovia ešte poznamenávajú, že v danom prípade „nadmáklady“ oslobodenia od DPH, ktoré požíva La Poste, nie sú spojené s poslaním verejnej služby, pokiaľ ide o činnosti SFMI-Chronopost, ktoré sú otvorené pre konkurenciu.

185 Komisia poznamenáva, po prvé, že daňový režim La Poste je prísnejší než daňový režim jej konkurentov. Toto odôvodnenie sa potvrdilo údajmi, ktoré oznámili francúzske orgány a ktoré odhadujú neodpočítateľnú DPH uhradenú zo strany La Poste na 274 miliónov FRF (41 771 030,72 eur) a uhradenú daň z miezd na 74 miliónov FRF (11 281 227,28 eur) v roku 1993, takže celkové daňové zaťaženie dosiahlo 352 miliónov FRF (53 662 054,07 eur) pre La Poste. Toto bremeno nie je ekvivalentné bremenu u jej konkurentov nepodliehajúcich dani z miezd, ktorí si môžu odpočítať DPH, ktorú uhradili.

186 Po druhé, údajná obchodná výhoda pochádzajúca z toho, že klienti La Poste nemusia platiť DPH z jej plnení, nie je reálna. Komisia tvrdí, že fakt, že La Poste nepodlieha DPH, kompenzuje výhoda, ktorú požíva v oblasti dane z miezd. Podľa informácií predložených francúzskymi orgánmi je najväčšia časť obratu (83,4 %) La Poste vykonaná s klientmi podliehajúcimi DPH, ktorí by si teda mohli odpočítať DPH, ktorú zaplatili u konkurentov La Poste, ale nie daň z miezd započítanú do cien La Poste. Tento prvok konečných nákladov je ešte závažnejší než povinnosť zálohovať sumu odpočítateľnej DPH, čo predstavuje pre La Poste obchodnú nevýhodu.

187 Francúzska republika vysvetľuje, že v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, ak potvrdzujú, že „spoločná sadzba dane z miezd vyplýva z presných číselných simulácií francúzskej vlády, ktoré umožňujú vytvoriť rovnováhu...“, sadzby dane z miezd a príslušné prahy uplatnenia neboli určené s cieľom vytvoriť rovnováhu s podnikmi podliehajúcimi DPH. Dodáva, že takéto riešenie by bolo nemožné realizovať v praxi, berúc do úvahy veľmi rozdielne mechanizmy týchto daní. Navyše, pre zachovanie ekonomickej rovnováhy, každá zmena sadzby DPH by predpokladala zodpovedajúcu zmenu sadzby dane z miezd, čo by nebolo reálne.

188 Okrem toho si Francúzska republika osvojuje argumentáciu Komisie, podľa ktorej La Poste nepožíva konkurenčnú výhodu z titulu oslobodenia od DPH. Poznamenáva, že daň z miezd predstavuje bremeno čiastočne definitívne (odpočítateľné od základu dane zo zisku spoločností), zatiaľ čo DPH je odpočítateľná v celom rozsahu (daň z dane) a prípadne nahraditeľná. Vyvodzuje z toho, že poplatky La Poste sú teda zaťažené uhrádzaním dane z miezd a absenciou práva na odpočet DPH zaplatenej z poplatkov.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

189 Žalobcovia v podstate tvrdia, že hoci by postačovalo brať do úvahy výlučne úplné náklady, ktoré znáša La Poste za poskytovanie logistickej a obchodnej pomoci pre SFMI-Chronopost, čo žalobcovia napádajú, tieto náklady sú nižšie než náklady, ktoré by znášal súkromný podnik, pretože La Poste môže poskytovať rovnaké služby za nižšie náklady, keďže je oslobodená od DPH a podlieha zníženej sadzbe dane z miezd.

190 V tejto súvislosti postačuje konštatovať, že rozsudok Súdneho dvora vyžaduje iba, aby náklady verejnoprávneho podniku boli nahradené jeho dcérskou spoločnosťou. Súdny dvor teda nerozlišoval v otázke, či tieto náklady sú nižšie než náklady spoločnosti konajúcej v obvyklých trhových podmienkach. V dôsledku toho s prihliadnutím na rozsudok Súdneho dvora, dokonca za predpokladu, že by časť nákladov La Poste bola dotovaná daňovými opatreniami uvádzanými žalobcami, skúmanie existencie štátnej pomoci nie je týmto dotknuté, keďže podľa Súdneho dvora postačuje, aby náklady vzniknuté poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci boli kryté.

- 191 Z toho vyplýva, že je potrebné zamietnuť tretí žalobný dôvod v rozsahu, v akom je tento založený na nepriamej výhode, ktorú požívala SFMI-Chronopost vďaka údajným daňovým výhodám La Poste.

O trovách

- 192 V rozsudku Súdu prvého stupňa bola Komisia zaviazaná znášať svoje vlastné trovy konania a 90 % trov konania žalobcov. Vedľajší účastníci konania boli zviazaní znášať svoje vlastné trovy konania.
- 193 Súdny dvor vo svojom rozsudku nerozhodol o trovách konania. Prislúcha teda Súdu prvého stupňa rozhodnúť v tomto rozsudku podľa článku 121 rokovacieho poriadku o súhrne trov konania týkajúcich sa konaní na rôznych stupňoch.
- 194 V zmysle článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku Súd prvého stupňa môže rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci nemali úspech v jednej alebo viacerých častiach predmetu konania. V danom prípade bolo návrhom žalobcov v rámci konania nasledujúceho po konaní o odvolaní vyhovené v prevažujúcej časti.
- 195 Bude teda vykonané presné posúdenie skutkových okolností prejednávanej veci pri rozhodovaní o tom, že Komisia bude znášať svoje vlastné trovy konania a 75 % trov

konania žalobcov, s výnimkou trov konania vzniknutých v súvislosti s podaniami na Súd prvého stupňa a Súdny dvor. Žalobcovia znášajú zvyšok svojich vlastných trov konania pred Súdom prvého stupňa a Súdnym dvorom.

- 196 Francúzska republika, Chronopost a La Poste, ktorí vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania pred Súdom prvého stupňa a Súdnym dvorom za uplatnenia článku 87 ods. 4 prvého a tretieho odseku rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Komisie 98/365/ES z 1. októbra 1997 týkajúce sa pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo SFMI-Chronopost, sa zrušuje v rozsahu, v akom konštatuje, že ani logistická a obchodná pomoc poskytnutá zo strany La Poste jej dcérskej spoločnosti SFMI-Chronopost, ani prevod produktu Postadex nepredstavujú štátnu pomoc v prospech SFMI-Chronopost.**
- 2. Komisia bude znášať svoje vlastné trovy konania a 75 % trov konania žalobcov, s výnimkou trov konania vzniknutých v súvislosti s podaniami pred Súdom prvého stupňa a Súdnym dvorom.**

3. **Žalobcovia znášajú zvyšok svojich vlastných trov konania pred Súdom prvého stupňa a Súdny dvorom.**

4. **Francúzska republika, Chronopost SA a La Poste znášajú svoje vlastné trovy konania pred Súdom prvého stupňa a Súdny dvorom.**

Jaeger

Tiili

Azizi

Cremona

Czúcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. júna 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

M. Jaeger

Obsah

Skutkové okolnosti	II - 1540
Konanie po vrátení veci	II - 1548
Návrhy účastníkov konania po vrátení veci	II - 1550
Právny stav	II - 1551
1. Úvodné pripomienky	II - 1551
2. O žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia	II - 1554
Tvrdenia účastníkov konania	II - 1554
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 1558
Pripomenutie judikatúry v oblasti odôvodnenia	II - 1558
O dosahu kontroly rešpektovania povinnosti odôvodnenia v danom prípade	II - 1561
O odôvodnení napadnutého rozhodnutia týkajúcom sa variabilných dodatočných nákladov vznikajúcich poskytovaním logistickej a obchodnej pomoci	II - 1562
O odôvodnení týkajúcom sa adekvátneho príspevku na fixné náklady súvisiace s používaním poštovej siete.	II - 1567
O odôvodnení týkajúcom sa primeraného zhodnotenia vlastného kapitálu	II - 1568
O odôvodnení týkajúcom sa krytia nákladov vo všeobecnosti	II - 1569
O potrebe podrobného odôvodnenia	II - 1570
3. O žalobnom dôvode založenom na nesprávnom výklade pojmu štátna pomoc	II - 1572
Úvodné pripomienky	II - 1572
	II - 1599

O nesprávnom výklade pojmu obvyklé trhové podmienky	II - 1573
O uchýlení sa k metóde retroplácie	II - 1573
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 1573
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 1577
O nezohľadnení určitých prvkov v pojme štátna pomoc	II - 1583
O prevode produktu Postadex	II - 1583
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 1583
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 1586
O dobrom mene ochranej známky La Poste	II - 1589
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 1589
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 1591
4. O žalobnom dôvode založenom na zjavných vadách posúdenia a skutkových nepresnostiach	II - 1592
Všeobecné pripomienky	II - 1592
Tvrdenia účastníkov konania	II - 1592
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 1595
O trovách	II - 1596